ΕΤΟΣ ΣΤ'. ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑι (ΚΥΠΡΟΥ) 30 ΙΟΥΛΙΟΥ 1911 ΑΡΙΘ. 278

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΙΟΜΗΣ

Ἡ συνδρομὴ εἶνε προπληρωτέα ὑποχρεωτική:

Ἐτησία ἐν Κύπρῳ Σελλ. 10
Ἑξάμηνος » 5
Ἐτησία ἐν τῷ ἐξωτερικῷ » 12
Ἑξάμηνος » » 7

ΚΥΠΡΙΑΚΟΣ ΦΥΛΑΞ

ΕΘΝΙΚΗ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Αἱ ἐπιστολαὶ τῇ Διευθύνσει. Τὰ χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται. ΓΡΑΦΕΙΑ: Ἀγορὰ Κύκκου ἀριθ. 34 Τιμὴ ἑκάστου φύλλου γρ. 2.

Ὑπεύθυνος Ἰδιοκτήτης ΕΦΡΑΙΜ Κ. ΠΕΤΡΙΔΗΣ

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΥΣΤΑΘΕΙΑ ΠΡΟ ΠΑΝΤΟΣ

Ἡ γυμνὴ ἐπισκόπησις τῆς τελευταίας δεκαετίας μετὰ πασῶν τῶν περιπετειῶν καὶ ἀντιθέσεων καὶ αὐτὴν ἀποτελοῦσι σπουδαιότατον καὶ διδακτικώτατον κεφάλαιον τῆς νεωτέρας πολιτικῆς ἱστορίας τῆς νήσου, ὅπερ εἶνε πολλῆς μελέτης ἄξιον παρὰ παντὸς ὁπωσδήποτε περὶ τὰ κοινὰ ἐν τῇ νήσῳ ἀσχολουμένου καὶ περὶ τῆς τύχης αὐτῆς εἰλικρινῶς καὶ εὐσυνειδήτως μεριμνῶντος.

Ἡ μακρὰ παράτασις τοῦ ἀρχιεπισκοπικοῦ ζητήματος διήρεσε τὸν Ἑλληνικὸν Ὀρθόδοξον λαὸν τῆς Κύπρου εἰς δύο ἄνισα καὶ ἀντίπαλα στρατόπεδα ἰσχυρότατα ἐκατέρωθεν ἐμμένοντα εἰς τὴν τελικὴν κατίσχυσιν τῶν ἰδίων ἀρχῶν καὶ βλέψεων, καὶ οὕτω διετηρήθη δι' ὅλης τῆς δεκαετίας ταύτης ἀδιάσειστος εὐστάθεια καὶ ἐμμονή, ἥτις ἐξετάθη καὶ ἐπὶ τῆς στενώτατα πρὸς τὸ ζήτημα συνδεδεμένης πολιτικῆς διαιρέσεως καὶ ἀντιθέσεως παρά τε τῷ λαῷ καὶ τοῖς ἀντιπροσώποις αὐτοῦ.

Ἐξετραγῴδησάν τινες τὰ δεινὰ ἀπὸ τῆς δεκαετοῦς κομματικῆς διαμάχης, ἅτινα ὁσονδήποτε καὶ ἂν ἐμεγαλοποιήθησαν ἐγένοντο πολλῷ ἐλάττονα καὶ κατώτερα τῶν παντοίων ἀγαθῶν ἅτινα προέκυψαν ἐξ αὐτῆς, εἰς τὰς κοινωνίας καὶ μάλιστα εἰς τὴν πολιτικὴν καὶ ἐθνικὴν διάθεσιν τῆς νήσου.

Ἐπατάχθη ἐν ἀρχῇ ἡ παλαιὰ πολιτικὴ τῆς προσωπικῆς καὶ κομματικῆς συναλλαγῆς καὶ ἡ περιδὴς καὶ ἄγαν δουλικὴ στάσις τῆς χώρας καὶ τῶν ἀντιπροσώπων αὐτῆς πρὸς τοὺς κρατοῦντας, καὶ ἡ κατισχύσασα ἐθνικὴ ὄν ὡς πολιτικὴ κατέστησε τὰς ψυχὰς τῆς μεγάλης πλειονοψηφίας καὶ οὐκ ἀπῆκεν ἀσυγκίνητον τὴν μειονοψηφίαν τοῦ λαοῦ ἥτις ἐν τῷ βαθεῖ τῆς ἐθνικῆς αὐτῆς συνειδήσεως ἐπεκρότει καὶ ἐπεδοκίμαζεν αὐτὴν καίτοι κατεψήφιζε τοὺς ἀντιθέτους ὑποψηφίους. Ἡ ἀπὸ τῶν τάξεων τῆς ἐθνικῆς πλειονοψηφίας δοθεῖσα σφοδρὰ ὥθησις πρὸς δρᾶσιν ἐθνικὴν καὶ πατριωτικὴν ἐν τε τῷ Νομοθετικῷ Συμβουλίῳ καὶ ἐκτὸς αὐτοῦ προύκάλεσεν ἰσχυρὰν ἀμιλλαν καὶ παρὰ τῇ μειονοψηφούσῃ μερίδι, καὶ εἴδομεν τάχιστα αἵ τε θρησκευτικαὶ καὶ μάλιστα οἱ ἐθνικαὶ ἑορταὶ νὰ τελῶνται μετὰ πανηγυρικῆς ὁσημέραι λαμπρότητος καὶ εἰς τὰ ἱδρυθέντα σωματεῖα πυκνὰ νὰ συρρέωσι πλῆθη ἀκροατῶν καὶ ρήτορες πρόθυμοι καὶ αὐθορμητοι νὰ ἀμιλλῶνται εἰς ἔξαρσιν πατριωτικὴν καὶ θρησκευτικήν. Καίτοι ὅπισθεν τῶν πομπωδῶν λόγων ὑπῆρχεν ὡς τὰ πλεῖστα ὁ κομματικὸς σκοπός, ἐνέβαλλεν ὁπωσδήποτε εἰς τὰς ψυχὰς τῶν ἀκροατῶν πατριωτικόν τινα ἐνθουσιασμὸν καὶ εὐλάβειαν θρησκευτικὴν ὅσακις οἱ λόγοι οὗτοι δὲν ἦσαν χυδαῖοι συκοφαντίαι καὶ ὕβρεις, αἵτινες εἴτε ἀπὸ τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ἄμβωνος εἴτε ἀπὸ τοῦ βήματος κομματικῶν σωματείων ὑπὸ προσχήματα θρησκευτικῆς εὐσεβείας ἱδρυθέντων δὲν ἐξημοῦντο ὑπὸ μισθάρνων ἐξωθεν μεμισθωμένων κατὰ τῶν ἀντιπάλων.

Ἡ πλειονοψηφία καὶ ἡ μειονοψηφία ἀπετέλεσαν δύο φάλαγγας συμπαγεῖς καὶ σχεδὸν ἀρρήκτους, αἵτινες μετὰ φανατισμοῦ ὑπεστήριζον τοὺς ἰδίους ἑκάστοτε ὑποψηφίους καὶ τὰ πολιτικὰ αὐτῶν προγράμματα, ὁσάκις δὲ τις τούτων ἐξέκλινε τῆς ἐπιδεδοκιμασμένης ὁδῆς καὶ φανατικῶς ὑποστηριζομένης πορείας ἀπεδοκιμάζετο καὶ κατεψηφίζετο τεθέμενος τάχιστα ἐκπεδών.

Τούτων ἕνεκεν εἴδομεν ὁμόφρονας ἐν τῷ φανερῷ ἀντιπροσώπους, καίτοι διέσταντο σφόδρα πρὸς ἀλλήλους προσωπικῶς, νὰ συμπράττωσιν ἐν τῷ φανερῷ καὶ παρὰ τὰς αὐχίας ἴσως παροιθήσεις αὐτῶν νὰ πολιτεύωνται ὡς ἤδη ἡ μεγάλη πλειονοψηφία.

Ἐδημιουργήθη οὕτω χαλαρὰ μὲν ἐσωτερικῶς, συμπαγὴς δὲ καὶ ἀδιάσειστος εὐστάθεια πολιτικὴ ἐν τῷ φανερῷ, ἣν μεχρι τῶν ἄκρων ἀντέτοξαν πάντες σχεδὸν οἱ ἀντιπρόσωποι καὶ μάλιστα μετὰ τὴν ἐκκαθάρισιν τῶν ἀντιπροσώπων τῇ πέμπτῃ νομοθετικῇ περιόδῳ κατὰ τὰς βουλευτικὰς ἐκλογὰς διὰ τὴν ἑξῆς περίοδον.

Τὰ αἰσια ἀποτελέσματα τῆς πολιτικῆς ταύτης εὐστάθειας κατεδείξομεν ἐν τῇ προηγηθείσῃ ἐπισκοπήσει τῆς τελευταίας ταύτης δεκαετίας

Ἡ ἐπελθοῦσα λύσις τοῦ ἀρχιεπισκοπικοῦ ζητήματος, ὅπερ ἀπετέλεσε τὴν κυριωτάτην ἀφορμὴν τῆς μακρᾶς κομματικῆς διαμάχας ἐπηνέγκε σχεδὸν ἀμέσως τὴν κατεύνασιν τῶν κομματικῶν παθῶν καὶ παντὸς σχεδὸν τῆς νήσου οὐ μόνον ἡ ἐξύτης τοῦ κομματικοῦ ἀνταγωνισμοῦ ἐξέλιπεν ἀλλὰ καὶ πλήρης συνετελέσθη διαλλαγή. Τὴν προδιάθεσιν ταύτην μάλιστα ἐπωφελούμενος ὁ περιοδεύων Πατριωτικὸς Ὅμιλος ὑπὲρ τῆς Α'. Κυπρ. Πυροβολαρχίας καὶ τὸ ἐθνικὸν κήρυγμα σαλπίζων παντα χοῦ καὶ συναγείρων εἰς ἐθνικὰς καὶ πατριωτικὰς ἑορτὰς καὶ καλῶν εἰς θυσίας πάντας ἄνευ οὐδεμιᾶς κομματικῆς διακρίσεως προσεῦχε σφοδρὰν ὥθησιν πρὸς τὴν συμφιλίωσιν καὶ τὴν διαλλαγὴν

Σήμερον δυνάμεθα νὰ διαβεβαιώσωμεν ὅτι αἱ γενικαὶ κομματικαὶ ἀντιθέσεις ἐξέλιπον καὶ ὅπου αἱ κοινότητες ὀιχάζονται καὶ φατριάζουσι πρὸς ἑαυτάς, τοῦτο προκαλοῦσι τυπικαὶ ὅλως καὶ προσωπικαὶ ἀντιζηλίαι καὶ ἀντιθέσεις ἐν τῷ στενῷ κύκλῳ τῆς ἀστικῆς ἢ τῆς ἀγροτικῆς κοινότητος.

Ἀλλὰ καὶ αἱ πολιτικαὶ ἀντιθέσεις μεταξὺ τῶν νέων καὶ τῶν παλαιοτέρων πολιτευτῶν ἐν τῷ φανερῷ τοσοῦτον ἐλαχίστου φαίνονται ἐκλιποῦσαι. Οἱ τῆς παλαιᾶς ραγιαδικῆς πολιτικῆς ἰδρυταὶ καὶ θιασῶται ρηγνύουσι σήμερον τὰ ἱμάτιά των ἔτι διεβλήθησαν καὶ ἐσυκοφαντήθησαν ἐπὶ τοιαύτῃ πολιτείᾳ καταγγελθέντες καὶ καταδικασθέντες ὑπὸ τῆς κοινῆς γνώμης καὶ ὑπερθεματίζουσι μάλιστα ἐν τῇ ἐθνικῇ πολιτικῇ μέχρι ριζοσπαστισμοῦ.

Τὴν ἐπελθοῦσαν διαλλαγὴν, πρῶτοι νομίζομεν, ἐπεκροτήσαμεν ζωηρῶς καὶ διεκηρύξαμεν τὴν πλήρη συγγνώμην εἰς πάντα τὰ πολιτικὰ ὀλισθήματα εἴτε ἐκ πονηρᾶς εἴτε ἐξ ἀγαθῆς συνειδήσεως γενόμενα, καὶ εἰς λήθην βαλόντες πᾶσαν προσωπικὴν μνησικακίαν ἐτείναμεν φιλίαν χεῖρα καὶ πρὸς τοὺς μᾶλλον ἐμπαθεῖς καὶ σφοδροὺς ἀντιπάλους. Συνεπεῖς πρὸς ἡμᾶς αὐτοὺς καὶ πρὸς τὴν νέαν δημιουργηθεῖσαν κατάστασιν μετὰ τὴν λύσιν τοῦ ἀρχιεπισκ. ζητήματος πρὸς οὐδένα τῶν πρότερον ἀντιπάλων ἀντιφερόμεθα καὶ πρὸς οὐδένα τούτων δυσπιστοῦμεν σήμερον, ἀποδεχόμενοι τὰς νέας πολιτικὰς ἀρχὰς των ὡς εἰλικρινεῖς, ἃς εὐχόμεθα καὶ ὁ χρόνος καὶ τὰ ἔργα αὐτῶν νὰ ἐπιβεβαιώσωσιν.

Ἀγνοοῦμεν ἔτι τοὺς ὑποψηφίους πάντας διὰ τὰς προσεχεῖς βουλευτικὰς ἐκλογάς, ἀλλ' ἀνεξαρτήτως ἕως πρὸς τὰ πρόσωπα θεωροῦμεν καθῆκον ἡμῶν νὰ ἐπιστήσωμεν τὴν προσοχὴν ἐπὶ τῆς ἐνεστώσης καταστάσεως τῶν πολιτικῶν ἐν τῇ νήσῳ πραγμάτων εἰς τε τοὺς ὑποψηφίους καὶ τοὺς ἐκλογεῖς αὐτῶν.

Τὸ τελευταῖον ὑπουργ. διάγγελμα καὶ ἡ προσωπικότης τοῦ νέου Ἁρμοστοῦ προαγγέλλουσι σφοδρὰν παρὰ τῆς Κυβερνήσεως ἀντίδρασιν, διότι φρονεῖ αὕτη ἴσως ὅτι πολὺ ἐχαρίσθη μέχρι τοῦδε καὶ εἶνε ἐπάναγκες ν' ἀνακτήσῃ τὴν ὑποχώρησιν.

Ἡ ἀξίωσις εὐρυτέρων καὶ ἀληθινῶν πολιτ. ἐλευθεριῶν εἰς ἃς παρέπεται καὶ ἡ ἀπαραίτητος διὰ τὴν πρόοδον τοῦ τόπου οἰκονομικὴ χειραφέτησις μετὰ τῆς δικαιοτάτης καὶ ἀδιαφιλονικήτου ἀπαιτήσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ πληθυσμοῦ τῆς νήσου ὅπως ὁ ἀριθμὸς τῶν ἰθαγενῶν ἀντιπροσώπων τροποποιηθῇ δι' ἑκάτερον τῶν ἐπικρατούντων στοιχείων κατὰ λόγον τοῦ διὰ τῆς τελευταίας ἀπογραφῆς ἐξακριβωθέντος πληθυσμοῦ ἑκατέρου, ἀποτελοῦσιν καὶ πρέπει ν' ἀποτελέσωσιν ἐν τῷ μέλλοντι τὸ πρῶτον καὶ κύριον κεφάλαιον παντὸς προγράμματος πολιτικοῦ, ὅπερ ὡς ἐπικεφαλίδα δέον νὰ φέρῃ τὴν ἐθνικὴν ἀποκατάστασιν τῆς ἑλληνικωτάτης νήσου. Οἱ ὑποψήφιοι πάντες πιστεύομεν ὅτι συναισθάνονται τὴν ἀνάγκην ἵνα δημοσιεύσωσι τὸ πολιτικὸν πρόγραμμα αὐτῶν τὸ μὲν ἵνα συνάψωσιν ὁποχρεωτικὸν συμβόλαιον πρὸς τοὺς ἐκλογεῖς αὐτῶν, τὸ δὲ ἵνα καταδείξωσι πρὸς τοὺς κρατοῦντας ὁμόφρονων καὶ ἀδιάσπαστον τὴν κοινὴν γνώμην ἐπὶ τῶν ἀνωθι διατυπωθεισῶν πολιτικῶν ἀξιώσεων, ὧν ἄνευ ἡ νῆσος θὰ ταλαιπωρεῖται πάντοτε καὶ θ' ἀσφυκτιᾷ ὑπὸ τὴν ξενοκρατίαν, ὁσονδήποτε χριστιανικὴ καὶ πεπολιτισμένη καὶ ἂν εἶνε αὕτη. Οἱ εὐσυνείδητοι καὶ φιλοπάτριδες ἐκλογεῖς δὲν θὰ μελετήσωσι μόνον τὰ δημοσιευθησόμενα προγράμματα, ἀλλ' ὀφείλουσι νὰ ἐξετάσωσι καὶ τὴν προσωπικὴν ἑκάστου ὑποψηφίου ἀξίαν καὶ τὴν ἐγνωσμένην φιλοπατρίαν καὶ πολιτικὴν εἰλικρίνειαν, ἣν θὰ διαγνώσωσιν ἔκ τε τοῦ παρελθόντος πολιτικοῦ σταδίου αὐτῶν, ἂν ἐπολιτεύθησαν ἤδη οὗτοι, καὶ ἐξ ἄλλων πληροφοριῶν ἃς ἐν καιρῷ δύνανται νὰ λάβωσιν.

Εἶνε λυπηρὸν ὅτι ἐν κρισίμῳ ὥρᾳ τοῦ πολιτικοῦ βίου τῆς νήσου ἀποσύρονται τῆς πολιτικῆς κονίστρας ἄνδρες ἀπολαύοντες δικαίως τῆς πλήρους ἐμπιστοσύνης τοῦ τόπου καὶ δυνάμενοι νὰ παράσχωσι πολυτίμους ὑπηρεσίας εἰς αὐτὸν ἐν τῷ συνεχιζομένῳ ἀγῶνι ὑπὲρ τῶν δικαίων τοῦ λαοῦ, ὃν εὐστόχως καὶ πατριωτικῶς διεξήγαγον κατὰ τὴν τελευταίαν δεκαετίαν.

Ἅπαντες οἱ κατὰ τὴν τελευταίαν πενταετίαν διατελέσαντες ἀντιπρόσωποι τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ τῆς Νήσου ἐπολιτεύθησαν μετὰ πατριωτικοῦ ζήλου καὶ ἐνθουσιασμοῦ καὶ μετὰ θάρρους καὶ εὐτολμίας, ἀλλὰ καὶ μετὰ φρονήσεως καὶ μετριοπαθείας, ἡ ἀξιοπρεπὴς δὲ καὶ συνετὴ αὕτη πορεία ἐπεβραβεύθη δι' ἱκανῶν ὑπὲρ τοῦ τόπου ἀγαθῶν καὶ τῆς νήσου ἡ θέσις ἀνυψώθη ἱκανῶς ἐν τῇ συνειδήσει τῶν κρατούντων. Τὸ πολιτικὸν πρόγραμμα τῶν Ἑλλήνων ἀντιπροσώπων καὶ ἐν τῷ μέλλοντι διετυπώθη ἤδη κατὰ τὴν τελευταίαν νομοθετ. περίοδον καὶ ἐφηρμόσθη ἐν τῷ δυνατῷ μέτρῳ, πρέπει δὲ νὰ συνεχισθῇ ἀπαρεγκλίτως ἡ ἐφαρμογὴ τούτου καὶ ὑπὸ πάντων τῶν διαδόχων αὐτῶν μετ' ἀδιαπτώτου εὐσταθείας καὶ ἐπιμονῆς.

Ὅσα παιδαρώδη κατ' αὐτὰς ἀναγράφονται εἰς ἔντυπά τινα φύλλα παρ' ἀνειθύρων καὶ παντελῶς ἀναρμοδίων προσώπων μετὰ κυνικῆς ἀναιδείας ἀξιούντων νὰ ποδηγετῶσι καὶ καθοδηγῶσι τὴν κοινὴν γνώμην, οἱ μηδεμίαν γνώμην καὶ γνῶσιν ἔχοντες, τὸν εἶκτον καὶ τὸν γέλωτα μόνον τοῦ Κοινοῦ προκαλοῦσιν, ὅπερ ὀδηγὸν πεφωτισμένον ἂς ἔχῃ τὴν τελευταίαν δεκαετῆ νομοθετ. περίοδον καὶ τὴν καθόλου πολιτικὴν καὶ ἐθνικὴν ὁρᾶσιν ἐν τῇ νήσῳ, ἥτις συνεχιζομένη μετὰ φρονήσεως καὶ ἀξιοπρεπείας θὰ προαγάγῃ ἀσφαλῶς καὶ ταχέως τά τε συμφέροντα καὶ τὰ δίκαια πάντα τῆς ἀναξιοπαθούσης χώρας.

Ἡ ἀπαρέγκλιτος πορεία ἐπὶ τῆς κεχαραγμένης ἤδη τραχείας μὲν καὶ ἀνάντους ἀλλ' ἀσφαλοῦς καὶ βεβαίας πολιτικῆς ὁδοῦ μετ' ἀδιαπτώτου εὐσταθείας συνεχιζομένη ἡ ἀγαγὴ εἰς τὸ περιπόθητον τέρμα.

Ἡ στάσις τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ τόπου καὶ τοῦ λαοῦ πρὸς τοὺς κρατοῦντας πρέπει νὰ εἶναι τοιαύτη ὥστε νὰ ἐμπνέῃ εἰς αὐτοὺς εἰλικρινῆ ἐκτίμησιν καὶ σεβασμὸν τὴν δύναμιν δὲ πρὸς τοῦτο θὰ παράσχῃ τὸ ἀπόλυτον δίκαιον τῶν ἀξιώσεων ἡμῶν καὶ ἡ νομοταγὴς ἀλλ' εὐσταθὴς καὶ ἀνδρικὴ πολιτεία ρυθμιζομένη ἐπιτηδείως πρὸς τὰς ἑκάστοτε περιστάσεις.

Ἡ παλαιὰ πολιτικὴ τῶν παρασκηνίων οὐδέποτε πρέπει νὰ ἀναβιώσῃ ἐπὶ κινδύνῳ μεγίστῳ τῶν τε πολιτικῶν καὶ τῶν ἐθνικῶν δικαίων ἡμῶν, καὶ ἡ πολιτικὴ συναλλαγὴ πρέπει ἀπεριφράστως καὶ ἀνεπιφυλάκτως νὰ καταδικασθῇ ὡς ἐσχάτη προδοσία.

Θὰ ἀναμείνωμεν τὰς ἐπισήμους δηλώσεις τῶν ἀγνώστων ἔτι ὑποψηφίων καὶ θὰ ἔχωμεν τὸ θάρρος νὰ συστήσωμεν εἰς τὴν ψῆφον τοῦ λαοῦ τοὺς μείζονα ἐμπιστοσύνην ἐμπνέοντας εἰς ἡμᾶς.

ΑΙ ΕΚΛΟΓΙΚΑΙ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΙ

Μετὰ τὴν Πάφον τὸ ζήτημα στενῆς ἐπαρχιακῆς περιφερείας ἠγέρθη ἐν Κυρηνείᾳ πρό τινος, καὶ μεγάλη μερὶς τοῦ τύπου μετὰ τῆς συνήθους ἀδιαφορίας ἐπεκρότησε τὴν αἴτησιν ἵνα εὐχαριστήσῃ τοὺς αἰτητὰς μᾶλλον ἢ ἵνα συνηγορήσῃ ὑπὲρ τῆς ἑτέρας ἀρχῆς τῆς στενῆς ἢ εὐρείας περιφερείας.

Ἡ στενὴ περιφέρεια παρουσίασε πάντοτε πολλὰ μειονεκτήματα καὶ ὡς τὰ πολλὰ ἀποδοκιμάζεται εἰς τὰς εὐνομουμένας χώρας διὰ τὴν ἀντιπροσωπείαν αὐτῶν ἐν τῇ νομοθετικῇ ἐξουσίᾳ. Ὁ βουλευτὴς δὲν ἀντιπροσωπεύει μόνην τὴν οἰκείαν ἐπαρχίαν ἀλλ' ἅπασαν τὴν χώραν καὶ πρέπει ν' ἀποβλέπῃ ἐκ τῆς ψήφου ὡς οἷόν τε πλειόνων καὶ μᾶλλον πεφωτισμένων ἐκλογέων.

Αἱ μικραὶ ἐκ προνομίας ἐκλογικαὶ περιφέρειαι Ὕδρας καὶ Νέων Ψαρῶν ἐν Ἑλλάδι ἀποτελεῦσι τὸ τραγικώτερον δεῖγμα τοῦ πολιτικοῦ ἐξευτελισμοῦ, ὃν ἐπαρκῶς διακωμῳδεῖ καὶ νεώτερος ποιητὴς ἐν τῷ κωμειδυλλίῳ «Καπετὰν Γιακουμῆς». Εἰς τὰς μικρὰς ταύτας περιφερείας ὑποθάλπεται τὸ στενὸν καὶ ταπεινὸν τοπικιστικὸν πνεῦμα, ὅπερ ἄλλοτε προσφυέστατα ἠρμηνεύθη ἐν Πάφῳ διὰ τοῦ ἐκλογικοῦ συνθήματος «τόπακας», θεραπεύονται δὲ ἐν αὐτῇ πᾶσαι αἱ ἀδυναμίαι καὶ τὰ ἐλαττώματα ὧν εὐαρίθμων ἐκλογέων, ἐξάπτονται τὰ προσωπικὰ καὶ κομματικὰ πάθη καὶ κατισχύουσιν ἐν τέλει οὐχὶ οἱ ἄριστοι ἀλλ' οἱ ἐπιτηδειότεροι καὶ μείζονα ὕλικὰ μέσα διατιθέμενοι πρὸς δελεασμὸν τῶν ἐκλογέων.

Μετὰ τὴν παρέλευσιν τῶν σφοδρῶν κομματικῶν παθῶν δὲν ἐπιστεύομεν ὅτι θὰ ἐζητεῖτο πάλιν παρὰ τῆς Κυβερνήσεως ἡ καθιέρωσις στενωτέρων ἐπαρχιακῶν περιφερειῶν, τοῦθ' ὅπερ ὑπὸ πᾶσαν ἔποψιν θὰ ἦτο ὀλέθριον εἰς τὸν τόπον ἐπ' ὠφελείᾳ αὐτῆς τῆς Κυβερνήσεως.

Ἡ ξενοκρατία θὰ προὐτίμα ν' ἀντιμετωπίζῃ ἐν τῷ Νομοθετικῷ ἀπείρους καὶ περιορισμένους ἐπαρχιώτας, ἐπιζητοῦντας μόνον τὴν ἱκανοποίησιν τῶν ἐπαρχιακῶν συμφερόντων αὐτῶν καὶ περὶ ταῦτα μόνον ἀσχολουμένους, ἀντὶ νὰ παρακάθηνται ἐν τῷ Νομοθετικῷ ἄνδρες ἀπολαύοντες τῆς ἐμπιστοσύνης καὶ τῆς ἐκτιμήσεως ἁπάσης τῆς νήσου. Ἀντιπρόσωποι ἐκ στενῶν ἐπαρχιακῶν περιφερειῶν προερχόμενοι εὐχερῶς θὰ διίσταντο πρὸς ἀλλήλους καὶ θὰ ἀντεμάχοντο διὰ τὰ συγκρουόμενα ἐπαρχιακὰ συμφέροντα αὐτῶν, πρόχειρα δὲ καὶ εὐχερῆ θὰ εἶχεν ἡ ξενοκρατία τὰ μέσα δι' ὧν θὰ ὑπέθαλπε καὶ θὰ ἐξέκαιε τὰ τοπικὰ πάθη καὶ τὰς ἐπαρχιωτικὰς ἀντιθέσεις καὶ ἀντιζηλίας.

Οἱ ὑποστηρίζοντες τὴν στενὴν ἐπαρχ. περιφέρειαν προβάλλουσιν ὡς δικαιολογίαν τὸν παραγκωνισμὸν τῶν μικροτέρων καὶ ἀπωτέρων ἐπαρχιῶν ἐν τῇ νήσῳ ὡς πρὸς τὴν ἐκτέλεσιν δημοσίων ἔργων. Κατ' ἐπίφασιν ἡ αἰτίασις φαίνεται δικαία, πράγματι ὅμως εἶνε ἀδικαιολόγητος.

Πανταχοῦ τοῦ πεπολιτισμένου κόσμου αἱ παραγωγικώτεραι καὶ εὐανδρότεραι ἐπαρχίαι προτιμῶνται ἐν τῇ ἐκτελέσει κοινωφελῶν δημοσίων ἔργων, διότι ἀπὸ τούτων κυρίως τροφοδοτεῖται τὸ δημόσιον ταμεῖον καὶ συντηρεῖται ἅπαν τὸ ὑπηρεσιακὸν προσωπικόν. Ἀπὸ τῶν κεντρικῶν τούτων ἐπαρχιῶν ἐπεκτείνονται πρὸς τὴν περιφέρειαν αἱ ὁδοὶ καὶ τὰ ἄλλα δημόσια ἔργα κοινῆς ὠφελείας.

Ἡ Πάφος, ἡ Κυρήνεια καὶ ἄλλα περιφερικὰ τῆς νήσου διαμερίσματα ἔδει ν' ἀναμένωσι τὴν ἐπέκτασιν τῆς συγκοινωνίας ἀπὸ τῶν ὁμόρων αὐταῖς κεντρ. Ἐπαρχιῶν, μεθ' ὧν ἐπικοινωνοῦσαι θὰ ἐπωφελοῦντο τὰ τελούμενα ἐν αὐταῖς ἔργα.

Ἡ βραδύτης ἄρα περὶ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἀναγκαίων δημοσίων ἔργων εἰς τὰς ἀποκέντρους ἐπαρχίας δὲν προῆλθεν ἐξ ἀμελείας τῶν ἀντιπροσώπων ἀλλ' ἐξ αὐτῆς τῆς φύσεως καὶ τῆς ἀνάγκης τῶν πραγμάτων. Ἐντεῦθεν ἡ Κυρήνεια πρωΐμως ἔσχεν ἱκανὰ ἔργα δημόσια, ὧν ὁ λιμὴν θὰ ἦτο ἐπωφελέστατος ἐὰν κατεσκευάζετο μετὰ περισκέψεως καὶ δεξιότητος· ἐνῳρίς συνεδέθη δι' ἁμαξιτοῦ μετὰ τῆς πρωτευούσης καὶ βραδύτερον μετὰ τοῦ ὑποδιαμερίσματος Μόρφου, ἀνατολικὴ δὲ ἁμαξιτὸς πρὸς τὴν Ἀκανθοῦν ἀπὸ ἱκανοῦ χρόνου κατασκευάζεται, καὶ ἡ ὁδὸς Γομαρίστρας εἶνε μόνον ζήτημα χρόνου καὶ χρήματος, ὅπερ ἐλπίζομεν ὅτι ταχέως θὰ ἐξευρεθῇ, μετὰ τὴν πάροδον τῆς προσκαίρου ἐλαττώσεως τῶν πιστώσεων τῶν Δημοσίων Ἔργων. Ἡ πρωτεύουσα τῆς Ἐπαρχίας ἀπέκτησεν ἤδη καὶ καταστήματα Δικαστηρίου καὶ Διοικητηρίου καὶ φυτώριον πρὸ πολλοῦ θὰ ἐλειτούργει ἐν Λαπήθῳ-Κεραβᾷ χωρὶς τῆς δυστροπίας τοῦ τέως Διευθυντοῦ τῆς Γεωργίας.

Ἐὰν ἀναδιφήσωμεν τὰ πρακτικὰ τῶν συνεδριῶν τῶν δέκα τελευταίων ἰδίᾳ ἐτῶν τοῦ Νομοθ. Συμβουλίου θὰ ἴδωμεν ὅτι οἱ ἀντιπρόσωποι τοῦ λαοῦ ἀξίως τῆς ἀποστολῆς αὐτῶν οὐδεμιᾶς ὀλιγώρησαν ἐποχῆς καὶ περὶ τῆς θεραπείας τῶν κυριωτέρων ἀναγκῶν αὐτῶν ἐμερίμνησαν ἐν πνεύματι γενικῷ καὶ ἀμερολήπτῳ.

Ἀντὶ νὰ ζητῶμεν στενὰς ἐκλογικὰς περιφερείας σμικρύνοντες οὕτω τὸ στενὸν τῆς δράσεως τῶν κ.κ. ἀντιπροσώπων, θὰ ἠὐχόμεθα μᾶλλον ὅπως ἡ ἀνωτέρα παιδεία καὶ μόρφωσις ἐπεκταθῇ καθ' ἅπασας τὰς ἐπαρχίας τῆς νήσου, ὥστε ἕκαστος τούτων νὰ δύνηται δι' ὑπερόχων τέκνων αὐτῆς νὰ δ αμφισβητῇ τὰς νομοθετ. ἕδρας πρὸς πᾶσαν ἀντίζηλον.

Ἡμεῖς συντασσόμεθα μᾶλλον μετὰ τῆς ἐξενεχθείσης ἄλλοτε ἐν τῷ Νομοθετικῷ γνώμης ὑπὸ τοῦ βουλευτοῦ Λεμεσοῦ—Πάφου κ. Ἰ. Κυριακίδου ὅπως οἱ βουλευταὶ ἐκλέγονται ὑφ' ὅλης τῆς νήσου, ἀποτελούσης μίαν καὶ μόνην ἐκλογ. περιφέρειαν.

Οὕτω τὸ κῦρος ἑκάστου νομοθέτου θὰ ἦτο ἐπιτακτικώτερον, ἡ ἐκλογὴ δὲ πάντοτε σχεδὸν θὰ ἠὐνόει τοὺς μᾶλλον διακεκριμένους Κυπρίους πολιτευτάς, καὶ ὁ ἐπηρεασμὸς τῶν ψηφοφόρων δι' ἐκνόμων ἢ ἐκτρόπων μέσων θ' ἀπέβαινεν ἀδύνατος.

Ἡ νῆσος ἄλλως τε ἅπασα ἰσοδυναμεῖ πρὸς ἕνα μικρὸν νομὸν μιᾶς Εὐρωπαϊκῆς Ἐπικρατείας.

ΤΟ ΑΙΤΙΟΝ ΤΗΣ ΚΑΤΩΔΑΙΜΟΝΙΑΣ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ

Τὸ αἴτιον τῆς καταδαιμονίας τῆς Κύπρου εἶναι ἓν καὶ μόνον· ἡ μὴ διακυβέρνησις τοῦ τόπου ἀπὸ τοὺς ἐντοπίους· ἡ ἀδιαφορία τῶν ἀρχόντων πρὸς τὴν δεδηλωμένην θέλησιν τοῦ λαοῦ. Ἄνωθεν λοιπὸν τοῦ κυβερνᾶν ὁ λαὸς ἐδῶ καὶ πολλὰ ἔτη νὰ καταπιῇ σιδηρᾶν πύραν τὴν ὁποίαν ἐφύτρωσαν ἡμῶν καὶ ὁ θερμὸς ἔρως τῆς πολιτικῆς ἐλευθερίας, ὁ ἔλεγχος τῶν ταγματικῶν κυβερνώντων χάρις νὰ ἐπιβάλλῃ τὸ κράτος ἐν τῇ καθόλου διοικήσει τοῦ τόπου. Ἐξ ἄλλου συνταγματικὴν πολιτείαν ὑπερτάτη ἐξουσία εἶνε ἡ θέλησις τοῦ λαοῦ ἢ διὰ τῆς πλειονοψηφίας τῶν ἀντιπροσώπων αὐτοῦ ἑκάστοτε ἐν τῷ βουλευτηρίῳ ἐκδηλουμένη. Ἂς ἴδωμεν δὲ τὴν Κυβέρνησιν συνταγματικὴν τὴν θέλησιν ταύτην ὀφείλει νὰ ἔχῃ ὡς γνώμονα ἐν ταῖς ἐνεργείαις αὐτῆς. Καὶ ἡ Κύπρος ἀποτελοῦσα εἶδός τι αὐτονόμου πολιτείας, κυβερνᾶται συνταγματικῶς καὶ ὑπερτάτη ἐξουσία εἶναι ἐπομένως τὸ Νομοθετικὸν αὐτῆς Συμβούλιον. Τὸ πλημμελὲς ἕρως τοῦ καταρτισμοῦ τοῦ Νομοθ. Συμβουλίου, τῷ στόματι τούτου τοῦ Φιλοπριακοῦ λαοῦ, παρακωλύει τὴν ἔκφρασιν καὶ τὴν ἐπιβολὴν τῆς γνώμης τῆς πλειοψηφίας τοῦ λαοῦ καὶ διὰ τοῦτο ἀδίκητος παρίσταται ἡ ἀνάγκη ἕπως καταβληθῇ πᾶσα προσπάθεια, πᾶσα θυσία ἵνα καταρθωθῇ ἡ ἀναθεώρησις τοῦ Καταστατικοῦ χάρτου τῆς νήσου, καὶ ἡ τροποποίησις αὐτοῦ οὕτως ὥστε νὰ ἐπιτρέπῃ τὸν καταρτισμὸν τοῦ Νομοθετικοῦ Συμβουλίου συμφώνως μὲ τὴν ἀρχὴν τὴν δεσπουσαν πάντα τὰ συνταγματικὰ πολιτεύματα. Αἱ ἐκλογαὶ δηλαδὴ πρὸς ἀναδειξιν τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ λαοῦ νὰ γίνωνται οὐχὶ κατὰ φυλὰς ἢ ἐθνότητας, ἀλλ' ὁ Κυπριακὸς λαὸς ὡς ἓν σύνολον, ἀδιάφορον ἂν ἀπαρτίζηται ἀπὸ Χριστιανοὺς, ἀπὸ Ὀθωμανοὺς, ἀπὸ Ἑβραίους, φέρ' εἰπεῖν, νὰ ἐκλέγῃ τοὺς ἀντιπροσώπους του ἡνωμένος, καὶ οὐχί, ὡς σήμερον παραδόξως συμβαίνει, οἱ Χριστιανοὶ τοὺς Χριστιανοὺς καὶ οἱ Μωαμεθανοὶ τοὺς Μωαμεθανοὺς βουλευτάς. Τοιουτοτρόπως θὰ κατορθωθῇ νὰ διοικῇ τὸν τόπον ἡ μεγίστη πλειονότης τοῦ λαοῦ τοῦ ἀπαρτίζοντος τὸν κυπριακὸν πληθυσμὸν καὶ θὰ ἐκλίπῃ τὸ ἄτοπον ὅπερ παρατηρεῖται σήμερον ἐν τῇ διακυβερνήσει τῆς Νήσου, καίτοι συνταγματικῶς κυβερνωμένης νὰ μὴ κατισχύῃ ἡ φωνὴ τῶν ἀντιπροσώπων τῆς πλειονότητος τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ. Καὶ εἶναι μὲν ἀληθὲς ὅτι κατὰ τὴν τελευταίαν σύνοδον τοῦ Νομοθετικοῦ Συμβουλίου ὑπεβάλομεν ψήφισμα δι' οὗ ἐζητοῦμεν ὅπως ὁ ἀριθμὸς τῶν Ἑλλήνων βουλευτῶν αὐξηθῇ ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀναλογίας τοῦ πληθυσμοῦ ἀπὸ ἐννέα εἰς δώδεκα. Τὸ ψήφισμα τοῦτο ἐψηφίσθη ὑφ' ὅλων τῶν Ἑλλήνων βουλευτῶν καὶ ἐπεκροτήθη ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ τῆς νήσου σύμπαντος. Οὐχ ἧττον δὲν ἀπέλιπον νὰ δηλώσω κατ' αὐτὴν ταύτην τὴν συζήτησιν τοῦ ἐν λόγῳ ψηφίσματος ὅτι ἡ ἀρχὴ τῆς ἀναλογίας τοῦ πληθυσμοῦ δὲν ἦτο συνταγματικῶς ὀρθή, καὶ ὅτι ἦτο ἀνάγκη νὰ ἐπιδιωχθῇ ἡ τροποποίησις τοῦ θεμελιώδους τῆς Νήσου νόμου ἐπὶ τῇ βάσει τῆς συμφωνίας εἰς πᾶν συνταγματικὸν πολίτευμα ἀρχῆς, δηλαδὴ ὁ λαὸς, ὡς ἓν ἑνιαῖον σύνολον νὰ ἐκλέγῃ τοὺς ἀντιπροσώπους του, ἀδιαφόρως φυλῆς ἢ ἐθνότητος.

Ἀναγράφομεν λοιπὸν ἀπὸ τοῦδε ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ πολιτικοῦ ἡμῶν προγράμματος τὴν ἀρχὴν ταύτην, ἵνα ἐπιτελεσθοῦσαν τὸ κυριώτερον, τὸ δυσκατορθωτότερον αὐτοῦ μέρος, καὶ προτρέψωμεν, καὶ παρακαλέσωμεν, τὸν κυπριακὸν λαὸν σύμπαντα νὰ μὴ φεισθῇ κόπων καὶ θυσιῶν πρὸς πραγμάτωσιν τῆς ἀρχῆς ταύτης, διότι, ἐκ ταύτης καὶ μόνης ἠρτηνται καὶ ἡ σωτηρικὴ τῆς Νήσου εὐημερία καὶ τῶν ἐθνικῶν αὐτῆς πόθων ἡ ἐκπλήρωσις.

Θ. ΘΕΟΔΟΣΙΟΥ

ΛΕΥΚΩΣΙΑ ΤΩΝ ΠΕΠΡΑΓΜΕΝΩΝ

ΕΝ ΤΗ ΑΣΤΙΚΗ ΣΧΟΛΗ ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ

ΚΑΤΑ ΤΟ ΣΧΟΛΙΚΟΝ ΕΤΟΣ 1910-1911

ΥΠΟ ΤΟΥ ΔΙΕΥΘΥΝΤΟΥ

Κου ΧΑΡ. ΜΑΡΑΘΕΥΤΗ

(Συνέχεια)

Ἐνταῦθα ὀφείλω νὰ ὑπομνήσω μόνον τὸ τοῦ ἀγαθοῦ Πλουτάρχου ὅτι ὁ ἐγκέφαλος δὲν εἶνε ἀγγεῖον διὰ μένον πληρώσεως ἀλλ' ὕλη δεομένη μορφώσεως. Ἡ πλήρωσις δύναται νὰ γείνῃ ἐσπευσμένως καὶ βία πολλάκις, ἡ μόρφωσις ὅμως ποτὲ· αὕτη πρέπει νὰ γένηται ὅλως φυσικῶς· αἵ τε σωματικαὶ κινήσεις καὶ αἱ πνευματικαὶ πρέπει νὰ ὦσιν ἀνάλογοι πρὸς τὴν ἡλικίαν. Κυρίως εἰπεῖν εὐκολώτερον καὶ δυσκολώτερον δὲν ὑπάρχει· ὑπάρχει μόνον πλησίον καὶ μακρὰν τῶν αἰσθήσεων ὅμοιον ἢ σχετικὸν καὶ ξένον πρὸς τὰς ὑπαρχούσας ἐν τῷ ἐγκεφάλῳ παραστάσεις· αἱ λέξεις νερὸν καὶ ὕδωρ καὶ eau καὶ water ἔχουσι τὴν αὐτὴν δυσκολίαν ἢ εὐκολίτν διὰ τὸν μανθάνοντα τὰς γλώσσας ἢ; ἀνήκουσιν αἱ λέξεις αὗται· ἂν δέ τις λέξις φαίνεται εὐκολωτέρα ἢ δυσκολωτέρα αἰτία τούτου εἶνε ὅτι ἢ οἱ φθόγγοι ἢ ἡ λέξις ἔχουσι *σχέσιν* τινὰ πρὸς λέξιν τῆς μητρικῆς γλώσσης· τὸ αὐτὸ συμβαίνει καὶ διὰ τὸ νήπιον· τοῦτο ἐν πρώτοις μανθάνει λέξεις καὶ ἔπειτα φράσεις· ὅσον περισσοτέρας λέξεις ἀποθησαυρίσει τόσον εὐχερέστερον σχηματίζει φράσεις καὶ τόσον ταχύτερον μορφοῖ τὸ λεκτικόν του καὶ τόσον εὐκολώτερον κατανοεῖ τὸ διδασκόμενα. Τίνα σημασίαν λοιπὸν ἔχει εἰς τὸ νήπιον ἂν εἴπω εἰς αὐτὸ τὸ νερὸν ὕδωρ ἢ πουμπού; ψωμὶ ἄρτον ἢ μαμμᾶ; τσαέραν ἢ καρέκλαν ἢ καθέκλαν, πόρταν ἢ θύραν; πρότσαν ἢ περοῦνι; μαχαῖρι ἢ τσακκίν; ἑκατσᾶ ἢ ἐκάθησα; ἐτσάπτισα ἢ ἔσκαψα κ. τ. λ.. Διὰ τὸ νήπιον δηλονότι ἡ αὐτὴ δυσκολία ὑπάρχει ἂν μάθῃ ἑκατσα ἢ ἐκάθησα, τσαέρα ἢ καθέκλα τοῦ ἄθρωπού ἢ τοῦ ἀνθρώπου· διατί λοιπὸν νὰ μάθω εἰς αὐτὸ πρῶτον τὸ ἐσφαλμένον καὶ ξένον καὶ ἔπειτα τὸ ὀρθὸν καὶ Ἑλληνικόν; Διότι γνωστὸς ὁ λόγος· διότι ἐν τῇ εὐλίᾳ δυστυχῶς συνειθίζει τὸ ἐσφαλμένον καὶ παρεφθαρμένον καὶ ξένον ἂν ὅμως τὰ νηπιαγωγεῖα ἀντικαθίστων πλήρως τὸν οἶκον θὰ ἀπήλλατον οὐ μόνον τὴν δημοτικὴν ἐκπαίδευσιν καὶ τὴν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν ἀπὸ τὴν πληγὴν αὐτὴν ἀλλὰ καὶ τοὺς μιλλιαρίους ἀπὸ τὸ φρενοκομεῖον. Ἀλλὰ περὶ τούτου, ὡς εἶπον πλειότερα ἐν ἁρμοδιωτέρῳ χρόνῳ.

Ἀλλὰ διατί εἶπον τοῦτο προκειμένου περὶ πειθαρχίας; Διὰ νὰ ἀποδείξω ἐκεῖνο ὅπερ ὡρχόμενος τοῦ ζητήματος εἶπον ὅτι δηλ. εἰς τὴν παρατηρουμένην παρακοὴν καὶ ἀπείθειαν τῶν μαθητῶν αἴτια εἶνε οὐ μόνον ἡ φύσις καὶ ἡ οἰκιακὴ ἀνατροφὴ τῶν νέων ἀλλὰ καὶ τὸ ἐκπαιδευτικὸν ἡμῶν σύστημα καὶ ἡ σωματικὴ καὶ πνευματικὴ τῶν μαθητῶν ἀνισότης, τὰ ὁποῖα δύνανται νὰ θεραπευθῶσιν δι' ἐπιμελεστέρας τινὸς οἰκιακῆς ἀνατροφῆς καὶ διὰ κανονικωτέρας καὶ σκοπιμωτέρας λειτουργίας τῶν νηπιαγωγείων.

Λὲν ἀρκοῦσιν ὅμως τὰ μέτρα ταῦτα πρὸς ἀπόλυτον τῶν μαθητῶν πειθαρχίαν. Ἀνάγκη πρὸς τοῦτο καὶ αὐστηρὰ αὐτῶν παιδονομικὴ ἐπιτήρησις καὶ αὐστηρὰ τιμωρία οὐ μόνον τῶν μαθητῶν, ἢ κυρίως εἰπεῖν οὐχὶ ὅμως τῶν μαθητῶν, ἀλλὰ τῶν γονέων. Καὶ ἡ μὲν ἀρίστη παιδονομία δύναται νὰ γίνῃ διὰ τοῦ διορισμοῦ παιδονόμων αὐτῶν τῶν διδασκάλων, ἡ πεπειραμένων ἀνδρῶν καὶ τὰ ἤθη ἀμέμπτων. Προτιμητέον ὅμως εἶ διδάσκαλοι οἵτινες διά τινος ἐπιδόματος νὰ ὑποχρεῶνται νὰ ἐκτελῶσι καὶ χρέη παιδονόμων ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τοῦ σχολείου καὶ ἐν αὐτῇ τῇ οἰκίᾳ. Ἡ δὲ τιμωρία τῶν γονέων δύναται νὰ ἀποβῇ λυσιτελεστέρα, ἂν διὰ πᾶσαν παρακοὴν τῶν μαθητῶν τῆς ὁποίας αἴτιοι εἶνε οἱ γονεῖς ἐπιβάλλεται πρὸς τοῖς μικρόν τι χρηματικὸν πρόστιμον, ὅπερ νὰ χρησιμεύῃ εἰς ἀγορὰν βιβλίων ἢ γραφικῆς ὕλης διὰ τοὺς διαπρέποντας ἐπὶ πειθαρχίᾳ, φροντίσει καὶ ἐπιμελείᾳ μαθητάς.

Παρὰ τῶν γονέων δὲν ζητοῦμεν καθήκοντα ἀνώτερα τῶν δυνάμεών των, τῆς πνευματικῆς αὐτῶν ἀναπτύξεως καὶ τῶν μέσων, ἅτινα δύνανται νὰ διαθέσωσι πρὸς ἐκπαίδευσιν καὶ ἑλληνοπρεπῆ μόρφωσιν τῶν τέκνων των. Παρ' αὐτῶν ζητοῦμεν στοιχειώδη καὶ ὅλως εὔκολα καθήκοντα, δυνάμενα νὰ ἐκτελεσθῶσι παρὰ παντὸς ἀνθρώπου ἔχοντος, ἔστω καὶ μικρὰν συναίσθησιν τῶν πρὸς τὰ ἔκνα καὶ τὴν πατρίδα καθηκόντων. Τοιαῦτα εἶνε· νὰ μὴ ἀσχημονοῦσιν δι' ὁποιδήποτε τρόπον ἐνώπιον τῶν τέκνων, νὰ τὰ διατηρῶσι καθάρια νὰ τὰ στέλλωσι τακτικὰ εἰς τὸ σχολεῖον καὶ τὴν ἐκκλησίαν καὶ νὰ ἐπιτηρῶσιν αὐτὰ κατὰ τὴν ἐν οἴκῳ διαμονήν των. Ἡ ἀκαθαρσία εἶνε ἓν τῶν κυρίων γνωρισμάτων τῶν πλείστων μαθητῶν μας· ἡ ἀταξία περὶ τὴν ὥραν τῆς προελεύσεως αὐτῶν εἰς τὸ σχολεῖον ἀπαραδειγμάτιστος. Ἐπὶ ἕνα μῆνα ἠγωνιζόμην κυριολεκτικῶς νὰ συνειθίσω τοὺς μαθητάς νὰ ἔρχωνται τὴν μὲν πρωΐαν εἰς τὰς 7 1)2 τὴν δὲ μ. μ. εἰς τὰς 2 1)2. Μετὰ ἕνα μῆνα κατώρθωσα νὰ μὴ εὑρίσκω οὐδὲ ἕνα μαθητὴν εἰς τὸ σχολεῖον πρὸ τῆς ὁρισθείσης ὥρας. Τί ὄφελος συνέβαινε; ἀντὶ νὰ ἔρχωνται εἰς τὸ σχολεῖον ἐγύριζον τοὺς δρόμους καὶ ἐκρύπτοντο εἰς τὰ βρωμερώτερα ὑπὸ πᾶσαν ἔποψιν μέρη, ὅπερ ἠνάγκασέ με νὰ παραβλέψω ἀπέναντι τοῦ χείρονος κακοῦ καὶ νὰ προτιμήσω τὸ ἧττον κακὸν, ἤτοι νὰ δέχωμαι αὐτοὺς εἰς τὸ σχολεῖον καὶ πρὸ τῆς ὁρισθείσης ὥρας. Τίς πτεῖες εἰς τοῦτο; Βεβαίως οἱ γονεῖς ὧν οἱ πλεῖστοι περὶ παντὸς ἄλλου μεριμνῶσιν ἢ περὶ τῆς ἀνατροφῆς τῶν τέκνων των. Δὲν νομίζω δὲ ὅτι εἶνε ἐκ τῶν δισκολωτάτων νὰ κρατήσῃ ἕκαστος γονεὺς τὰ τέκνα του ἐν τῇ οἰκίᾳ μέχρι τῆς κρούσεως τοῦ σχολικοῦ κώδωνος. Ἀλλὰ καὶ τὸ τῆς καθαριότητος ζήτημα δὲν εἶνε ἐξ ἐκείνων τὰ ὁποῖα ἀπαιτοῦσι χρηματικὰ ποσὰ διὰ νὰ λυθῇ. Ὁ ἀὴρ καὶ τὸ νερὸν ὡς τὰ ἀναγκαιότατα ἐδόθησαν ὑπὸ τοῦ Δημιουργοῦ καὶ ἄφθονα καὶ προσιτὰ εἰς πᾶν βαλάντιον. Καὶ ὅμως ἡ ἀκαθαρσία εἶνε ἀχώριστος καὶ διαρκὴς σύντροφος τῶν Ἑλληνοπαίδων. Τίς πταίει καὶ εἰς τοῦτο; Βεβαίως οἱ γονεῖς, οἵτινες φροντίζουσι μᾶλλον περὶ ἐξωτερικῶν ἐπιδείξεων, ἢ περὶ καθαριότητος τοῦ σώματος. Περὶ τούτων ἔχω νὰ εἴπω πολλὰ· συμφέρον ὅμως νὰ σιωπῶνται μᾶλλον εἰς οὕτω ἐπισήμους τόπους παρὰ νὰ περιγράφωνται καὶ εἰκονίζωνται καὶ παρίστανται ὡς πράγματι ἔχουσι. Μεταβαίνω δὲ εἰς ἕτερον ζήτημα, τὸ τῆς παιδαγωγούσης καὶ πρακτικῆς διδασκαλίας.

(ἀκολουθεῖ).

ΤΟ ΑΛΒΑΝΙΚΟΝ ΖΗΤΗΜΑ

—Οἱ Ἀλβανοὶ καὶ αἱ Ἀλβανικαὶ χῶραι.

—Ἡ ἔθν. συνοχὴ καὶ ὁ πλοῦτος τῶν Ἀλβανῶν.

—Αἱ βλέψεις τῶν Ἀλβανῶν ἐπὶ τῆς Ἠπείρου.

—Ἡ σημασία τῶν Ἀλβανικῶν ἐπαναστάσεων.

[Σπουδαιοτάτη ἡμιεπίσημος μελέτη].

Ἡ ἀνάλυσις τοῦ Ἀλβανικοῦ ζητήματος εἶνε σοβαρωτέρα πως ἡ ἄλλοτε καὶ διὰ τοῦτο πλὴν τῶν ὅσων μέχρι τοῦδε ἐγράψημεν, κρίνομεν ἀναγκαιότατον νὰ δημοσιεύσωμεν ἐνταῦθα σπουδαιοτάτην μελέτην αὐτοῦ, μελέτην ἐνέχουσαν πάντα τὰ ἡμιεπίσημα στοιχεῖα τῆς θέσεως τοῦ ζητήματος καὶ ὡς πρὸς τοὺς Ἀλβανοὺς αὐτοὺς καθ' ἑαυτοὺς, ἀλλὰ καὶ ὡς πρὸς τὰς σχέσεις τῶν περὶ τὸ κούντων-πραττῶν. Πρὸς τὰς ἐν τῇ μελέτῃ ταύτῃ ἐκτιθεμένας γνώμας, ἡμεῖς δὲν διαφωνοῦμεν. Χείρομεν δέ μάλιστα διότι μετὰ πάροδον τόσων ἐτῶν, ἀφ' ὅτου ἀνεκινήσαμεν ἀπὸ τῶν στηλῶν τοῦ ἐθνικοῦ τούτου ὀργάνου τὸ Ἀλβανικὸν ζήτημα καὶ ἐξητάσαμεν τοῦτο ἐξ ὅλων αὐτοῦ τῶν ἀπόψεων, ἐσχηματίσθη τέλος ἐκεῖ ὅπου ἔδει, σταθερὰ περὶ αὐτοῦ γνώμη καὶ ἐχαράχθη σαφῶς ἡ πολιτικὴ γραμμὴ ἐφ' ἧς ἀνέκαθεν ἔπρεπε νὰ ἔκειτο τὸ ζήτημα τοῦτο. Διάφορον μόνον ἀνεζλήψιν ἔχομεν εἰς τινα μόνα σημεῖα αὐτῆς. Ἀλλὰ ταῦτα εἶνε τόσο μικρὰ ὥστε νὰ μὴ ἔχωσιν οὐδεμίαν ἐπήρειαν ἢ ἄλλην τινὰ ἐπίδρασιν ἐπὶ τῆς ἐξελίξεως τοῦ ζητήματος.

Ἀλλ' ἂς ἔλθωμεν εἰς τὴν ἡμιεπίσημον μελέτην.

«Ὡς γνωστὸν ἡ Ἀλβανικὴ ὑπόθεσις γράφει ἡ μελέτη ἀποτελεῖ μίαν τῶν σπουδαιοτέρων παραφυάδων τοῦ ὅλου ἀνατολικοῦ προβλήματος. Εἰς μονομερῆ δὲ ριζικὴν διορύθμισιν αὐτῆς δὲν θὰ προσέκρουέ τις μόνον ἀπέναντι γειτονικωτέρων καὶ οὕτως εἰπεῖν ἐξωτερικῶν λόγων σύνδεομένων πρὸς αὐτὴν τὴν περαιτέρω διατήρησιν τῆς Τουρκίας ἐν Εὐρώπῃ καὶ πρὸς τὰς ἀλληλοσυγκρουομένας φιλοδοξίας Δυνάμεών τινων ἐπὶ τῆς Ἀλβανίας ἀλλὰ ἀπέναντι ἐσωτερικῶν ἔτι λόγων εἶοι εἶσι λ. χ. ἡ ἔλλειψις ἐθνικῆς ἢ θικῆς ἑνότητος καὶ ἀλληλεγγύης τῶν Ἀλβανῶν καὶ ἡ γεωγραφικὴ αὐτῶν κατασπορὰ ἐν διαμερίσμασιν ὅπου τὸ Ἀλβανικὸν στοιχεῖον ἀποτελεῖ μειοψηφίαν σιγκρινόμενον πρὸς τοὺς οἰκοῦντας Σλάυους ἢ Ἕλληνας.

—Ἀλβανικαὶ χῶραι. — Πληθυσμὸς.— Θρησκευτικὴ διαίρεσις.

Οἱ ἐν Τουρκίᾳ Ἀλβανοὶ κατοικοῦσι τὸ Βιλαέτιον μὲν τῆς Σκόδρας ἀποκλειστικῶς, τὰ Βιλαέτιά δὲ Κοσσόβου, Μοναστηρίου καὶ Ἰωαννίνων ἐν μέρει συνοικοῦντες ἐν αὐτοῖς μετὰ τῶν Σλαύων ἢ τῶν Ἑλλήνων ἐν ὡριαμένοις μόνον διαμερίσμασι τῶν Βελαετίων τούτων ἀποτελοῦντες τὴν πλειοψηφίαν. Πρὸ τῆς ἐλλείψεως ἐπακριβοῦς στατιστικῆς οἱ ἐν Τουρκίᾳ Ἀλβανοι δὲν ὑπερβαίνουσι τὸ 1,500,000 ἐξ ὧν 1.200,000 εἰσὶν Μωαμεθανοὶ, 200.000 εἰσὶν χριστιανοὶ ὀρθόδοξοι 80,000-καθολικοὶ καὶ 20,000 διάφοροι. Οἱ Μωαμεθανοὶ πάλιν ὑποδιαιροῦνται εἰς δύο μεγάλας θρησκευτικὰς κατηγορίας 1ον) εἰς Σοφτάδες ἢ ὀρθοδόξους μωαμεθανοὺς καὶ 2ον) εἰς Μεκτασῆδες δηλ. εἰς αἱρετικοὺς ἢ ὀπαδοὺς τοῦ Ἀλῆ. Ἐν τῇ αἱρέσει τοῦτῃ ἐν σχέσει πρὸς τὴν τῶν σοφτάδων ὑπάρχει τοιαύτη ἐλευθερωσύνη οἵα ὑπάρχει ἐν τῷ προτεσταντισμῷ ἐν σχέσει πρὸς τὴν ὀρθοδοξίαν. Οἱ Μπεκτασῆδες ἀντὶ τῶν τζαμιῶν ἔχουσι τεκέδες ἤτοι μοναστήρια ὧν οἱ ἡγούμενοι καλοῦνται μπαμπάδες ἤτοι πατέρες, οἱ μοναχοὶ Δερβίσαι καὶ οἱ ὁποδοὶ Μεούπηδες. Μπεκτασῆδες εἰσὶ τὰ 8)10 τῶν ἐν τῇ μεταξὺ Γενούσου (Σκούμπι) ποταμοῦ καὶ Ἀράχθου χώρᾳ Μωαμεθανῶν Ἀλβανῶν ἐκ δὲ τῶν τῆς βορ Ἀλβανίας τὰ 9)10 εἰσὶ Σοφτάδες. Ὁ μεγαλήτερος καὶ σπουδαιότερος μπαμπᾶς ἐδρεύει ἐν Τεκὲ παρὰ τὸ Ἀργυρόκαστρον. Οἱ Μπεκτασῆδες ὡς μᾶλλον ἐλευθερόφρονες ἀπέκτησαν κατὰ τὸ πλεῖστον ἐθνικὴν συνείδησιν, ἐνῷ τοὐναντίον οἱ Σοφτάδες—ἐκτὸς εὐαριθμων ἐξαιρέσεων—εἰσὶν ἀρρήκτως συνδεδεμένοι πρὸς τὸν παντουρκισμόν.

Οἱ ὀρθόδοξοι ἐξαρτῶνται ἐννοεῖται ἐκ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου. Οἱ δὲ καθολικοὶ διατελοῦσιν ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς Αὐστρίας καὶ τὴν πνευματικὴν κυριαρχίαν τοῦ Πάπα

—Ἀλβανικαὶ φυλαί.

Κατὰ φυλὰς οἱ Ἀλβανοὶ διαιροῦνται εἰς Γκέγκηδες οἰκοῦντας τὴν μεταξὺ Νοβαζὰρ καὶ Γενούσου καὶ χώραν, εἰς τοσούτους οἵτινες οὗτοι τὴν μεταξὺ Γενούσου καὶ Ἄφου χώραν, εἰς Λιάπηδες οἰκοῦντας τὴν μεταξὺ Ἄφου καὶ Θυαμίδος χώραν καὶ εἰς Τσάμηδες, οἰκοῦντας τὴν μεταξὺ Θυαμίδος καὶ Ἀράχθου χώραν. Ἀλλὰ καὶ οἱ Γκέγκηδες ὑποδιαιροῦνται εἰς πολυπληθεῖς μικροτέρας φυλὰς, ὧν αἱ σπουδαιότεραι εἶσιν οἱ Μιρδῖται 20—25000 χριστιανοὶ καθολικοὶ κατοικοῦντες τὴν Μιρδιτίαν, δηλ. νοτίως τῆ Σκόδρᾳ, ἔχοντες δὲ ὁμόφυλον ἡγεμόνα τὸν Πρίνκιπα Δόδα καὶ οἱ Μαλισσόροι 17-20,000 καθολικοὶ ἐπίσης κατοικοῦντες τὴν Μαλεσίαν, ἤτοι τὴν πρὸς βορρᾶν τῆς Σκόδρας χώραν.

—Ἀμοιβαῖαι σχέσεις Ἀλβανῶν.

Οὐδεμία ἐ ὅτης ὑρίσταται μεταξὺ τῶν διαφόρων θρησκευτικῶν καὶ φυλετικῶν Ἀλβανῶν ἀπορρώσεων. Ἀντιζηλία καὶ ἀλληλοπεριφρόνησις χαρακτηρίζει τὰς σχέσεις Σοφτάδων καὶ Μπεκτασήδων. Ἀδυσσος καὶ μίσος ἀποδορὸς χωρίζει τοὺς μουσουλμάνους ἀπὸ τῶν χριστιανῶν. Χάσμα δ' ἐπίσης βαθὺ ὑπάρχει μεταξὺ καθολικῶν καὶ ὀθοδόξων. Ἀλλ' ἐκτὸς τῶν θρησκευτικῶν τούτων διαιρέσεων ἔχθρα πατροπαράδοτος καὶ ἀλληλοπεριφρόνησις διακρίνει τὰς σχέσεις Γκεκήδων καὶ Τόσκηδες ἐν γένει. Ἡ διαφορὰ τῆς γλώσσης μεταξὺ τῶν δύο τούτων ἀντιζήλων φυλῶν εἶναι πολλάκις τοιαύτη ὥστε καὶ αὐτὴ ἡ μεταξὺ αὐτῶν συνεννόησις καθίσταται ἀδύνατος. Οἱ βόρ. Ἀλβανοί, δηλ οἱ Γκέγκηδες ἀπολίτιστοι ὄντες καὶ ἐν πρωτογενεῖ ζώντες καταστάσει εἶσι πολεμικοί, γενναῖοι, ριψοκίνδυνοι καὶ φανατικοί.

Οἱ Νότιοι (Τόσκηδες κλπ.) ὑποστάντες τὴν ἐπίδρασιν τοῦ Πολιτισμοῦ εἶσι μᾶλλον ἀνεπτυγμένοι, ἀλλ' ἀφ' ἑτέρου φιλοχρήματοι, ἀπόλεμοι θρασύδειλοι, καὶ διπρόσωποι, δι' ὃ καὶ περιφρονοῦνται ὑπὸ τῶν Βορείων.

Ἀλλὰ τὸ σπουδαιότερον μεταξὺ τῶν Ἀλβανῶν χάσμα τὸ ὁποῖον ἀποτελεῖ καὶ τὸ μέγιστον τῶν δυστυχημάτων τοῦ λαοῦ τούτου εἶνε ὁ ἐξισλαμισμὸς τοῦ μεγαλειτέρου μέρους αὐτοῦ. Τὸ Κοράνιον ἐπέδρασε καὶ ἐνταῦθα κατὰ τοιοῦτον τρόπον ὥστε τόσῳ παρὰ τοῖς Νοτίοις ὅσῳ καὶ παρὰ τοῖς Βορείοις, ἰδιαζόντως μάλιστα παρὰ τούτοις, ὁ θρησκευτικὸς φανατισμὸς, δηλ. ὁ Μουσουλμανισμὸς κατεπλήγει πᾶσαν ἄλλην ἰδέαν. Ἄλλως τὸ Κοράνιον ἐδημιούργησε κα ἐνταῦθα τὴν τόσο γνῶν, ἀθεράπευτον κινωνικὴν ἀνισότητα μεταξὺ πιστῶν καὶ ἀπίστων, μεταξὺ κρατούντων καὶ ραγιάδων, μεταξὺ φεουδαρχῶν Μουσουλμάνων καὶ δουλοπαροίκων χριστιανῶν, ἀνισότητα ἀναιρεῦσαν πᾶσαν ἰδέαν μεταβολῆς τοῦ πολιτικοῦ καθεστῶτος, μεταβολῆς δυναμένης νὰ συνεπαγάγῃ τὴν ζημίαν τῶν πρώτων καὶ ὠφέλειαν τῶν δευτέρων.

—Πολιτικαὶ συμπάθειαι.

Συναρεῖς πρὸς τὰς πολιτείδεις διαιρέσεις ὑπῆρξαν πάντοτε καὶ αἱ πολιτικαὶ ἢ ἐθνικαὶ συμπάθειαι τῶν Ἀλβανων. Εἶνε εὐνόητον ὅτι οἱ ὀρθόδοξοι Ἀλβανοὶ ἔχουν πάντοτε πρὸς τὰς Ἀθήνας ἐστραμμένα τὰ βλέμματα καὶ τὰς ἐθνικὰς αὐτῶν ἐλπίδας. Οἱ καθολικοὶ πρὸ τῆς Αὐστρίαν ἔχουσαν ἐκ τοῦ Βιροκιλίου Συνεδρίου τὸ δικαίωμα τῆς προστασίας αὐτῶν. Οἱ Μουσουλμάνοι Ἀλβανοὶ διετέλεσαν ἀείποτε ἀρρήκτως συνδεδεμένοι καὶ οἱονεὶ ἀπερροφημένοι ὑπὸ τῶν Τούρκων.

Τὸ γεγονὸς μάλιστα ὅτι τὰ ἀνώτερα στρατιωτικὰ καὶ πολιτικὰ ἐν Τουρκίᾳ ἀξιώματα παρείχοντο πάντοτε τοῖς Μουσουλμάνοις Ἀλβανοῖς μετὰ πολλῆς τῆς εὐχερείας, ἀπετέλεσε καὶ βαθμηδὸν ἀποτελεῖ τὸν σπουδαιότερον καὶ μᾶλλον ἀρνητικὸν συντελεστὴν τῆς ἐθνικῆς ἀφυπνίσεως τῶν Ἀλβανῶν. Τὴν ἐαυτῶν τύχην εὐημερίαν ἔχοντες συνδεδεμένην πρὸς τὴν ὕπαρξιν τῆς Τουρκικῆς Αὐτοκρατορίας, δυσμενῶς ἐννοεῖται δι.ακεῖνται πρὸς πᾶσαν ἐνέργειαν δυναμένην νὰ μειώσῃ τὴν ὑπερέχουσαν θέσιν των. Σπανίως δὲ καὶ μόνον ἕνεκα προσωπικῶν συμφερόντων ἐστρέφοντο οἱ μὲ Βόρειοι πρὸς τὴν Αὐστρίαν ἢ καὶ τὴν Ἰταλίαν, λίαν ἐσχάτως, οἱ δὲ Νότιοι εἰς παλαιοτέραν ἐποχὴν πρὸς τὴν Ἑλλάδα.

—Ἐθνικὴ ἀφύπνισις.

Καὶ οὕτω μὲν περίπου εἶχον τὰ πράγματα μέχρι τοῦ Βερολινίου Συνεδρίου. Ἡ ἐπακολουθήσασα ὅμως ἀπόφασις περὶ διαρρυθμίσεως τῶν Ἠπειρωτικῶν ἡμῶν συνόρων διὰ τῆς παραγωρήσεως τῆς γραμμῆς τοῦ Θυάμιδος (Κλαμᾶ) ἐγρησιμευσεν κυρίως εἰπεῖν ὡς ἀφετηρία τῆς ἐθνικῆς ἐξεγέρσεως τῶν Ἀλβανῶν. Εἴ τι πασίγνωστα πράγματα ἡ τῇ ὑποκινήσει τοῦ Σουλτάνου Χαμιδιανομένου πρὸς τοῦτο καὶ ὑπὸ τῆς Ἰταλίας σύστασις τῆς Ἀλβανικῆς Λίγκας (συνδέσμου) ἐπὶ σκοπῷ ματαιώσεως τῆς προσαρτήσεως τῶν Ἰωαννίνων διὰ τεχνικῆς ἐξεγέρσεως τῶν Ἀλβανῶν, ὡς καὶ ἡ ἐπιτευχθέντος τοῦ σκοποῦ διάλυσις τῆς Λίγκας καὶ κατοπιωσις τῶν τότε ὀργάνων τοῦ Σουλτανικοῦ τεχνασματος. Μετὰ τὴν Σουλτανικὴ διαταγὴ, δολοφονικὴν τοῦ Πρεσρένου τῆς Λίγκας Ἀβδοὺλ Βεῆ Φρασσαρῆ, ἡ Ἀλβανικὴ ἰδία ἐν ἀνέφανεν ἀλλὰ μεταφυτευθεῖσα εἰς τὸ ἐξωτερικὸν, ἠξάτο ὑπὸ ἐπιτηδείων χειρῶν καλλιεργουμένη, ἐν Βουκουρεστίῳ τὸ πρωτον ἐν Σόφιᾳ εἶτα καὶ βραδύτερον ἐν Αἰγύπτῳ καὶ Ἀμερικῇ, νὰ προοδ

Ἐννοεῖται ὅτι οἱ χριστιανοὶ Ἀλβανοὶ ἐνήμεροι ὄντες τῆς ἀληθοῦς τῶν πραγμάτων καταστάσεως, ἐκτὸς μικρῶν ἐξαιρέσεων ἀποστέργουσι τὴν λεγομένην Ἀλβανικὴν αὐτονομίαν καὶ πιστοὶ εἰς τὰς παραδόσεις των, οὐδέποτε θὰ μεθέξωσιν ἑκουσίως καὶ ἄνευ βίας, ἐπαναστατικοῦ κινήματος σκοποῦντος δημιουργίαν νέου μουσουλμανικοῦ κράτους.

—Γενικὴ ἐξέγερσις ἀδύνατος.

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω συνάγεται ὅτι σύγχρονος καὶ γενικὴ ἐξέγερσις ἁπάντων τῶν Ἀλβανῶν καὶ τῶν 4 Βιλαετίων, ἀπιβαίνει τὸ γενῦν τοὐλάχιστον **ἀδύνατος**, παρ' ὅλας τὰς ἐνεργείας αἱ ὁποῖαι καταβάλλονται ἔξωθεν, εἴτε πρὸς ἀπόσπασιν Ἀλβανικῶν διαμερισμάτων εἴτε πρὸς δημιουργίαν αὐτονόμου τινὸς ἐπαρχίας, εἴτε καὶ ἁπλῶς πρὸς παροχὴν δυσχερειῶν εἰς τοὺς Νεοτούρκους.

(ἀκολουθεῖ.)

(Ἐκ τοῦ «Πανελληνίου Κράτους»).

ΜΟΧΘΗΡΑ ΣΥΝΗΓΟΡΙΑ

Ἡ κακοποιτία τῶν ἑρμαφροδίτων τῆς «Ἐλευθερίας» ἐν πᾶσι κ θιστῇ αὐτοὺς ἀναξίους οἱασδήποτε προσοχῆ· ἐπειδὴ ὅμως φαίνονται ὅτι συνηγοροῦσιν ἐξ ὀνόματος προσώπων πολὺ σχετισθέντων πρὸς τὰ κοινοτικὰ ἡμῶν πράγματα καὶ οἱονεὶ κατ' ἐντολὴν αὐτῶν διαμορτυρόμενοι, ὀφείλομεν νὰ ὑπομνήσωμεν τὰ πρόσωπα ταῦτα τοὺς κ. κ. Βολονάκην καὶ Παντάκην ὅτι ἐπὶ τριετίαν ὁλόκληρον εἰργάσθησαν ἐν τῷ Γυμνασίῳ ἄνευ οὐδεμιᾶς ἐγγυήσεως διὰ τὴν μισθοδοσίαν αὐτῶν ἀποδεξάμενοι διορισμὸν ἀόριστον καὶ ἀνιδιόρυνον, καὶ ἡ ἐπιτροπεία τὼν ἐφρόντισε νὰ ἐξασφαλίσῃ εἰς αὐτοὺς ὅσα οὐδεμίαν εἶχον ἐλπίδα νὰ λυβωσὶν ἄλλοθεν καὶ ἀντὶ εὐχαριστιῶν ἐκφράζουσι μομφήν.

Ὁ κ. Παντάκης ἐπὶ τριετίαν ὅλην χάριν τοῦ διχασμοῦ τῶν ἐκπαιδευτηρίων ἡμῶν παρέμεινεν ἄνευ ὡρισμένου μισθοῦ καὶ νῦν κυλούμενος να συνεχίσῃ τὰς ὑπηρεσίας του εἰς αὐτὰ ἡ νωμένα καὶ ὑπισχνούμενα νὰ ὑψωθῶσιν εἰς τὴν δέουσαν περιωπὴν εὑρίσκει τὴν μισθοδοσίαν ἀνεπαρκῆ καὶ τὸν χρόνον ἐπιλείποντα ὅπως ἀπέλθῃ ὡς τὸ χιον τῆς ἀχριστου πρὸς αὐτὸν καὶ τοὺς ἑταίρους του νῆσον.

Ἡ συνηγορία τῶν ἑρμαφροδίτων ἐγένετο ὑπὸ μιᾶς ἡμῖν μᾶλλον ἢ διαφερόντως εἰλικρινοῦς ὑπὲρ τῶν πρωτοστατευομένων, διότι ἰδίως ἐξεχύσατο τῆς καρδίας αὐτῶν τὸ δηλητήριον κατὰ Διδασκάλου ὑπεραν θρώπου καταβάλλοντος κόπους ὑπὲρ τῆς μορφώσεως καὶ διαπαιδαγωγήσεως τῶν νέων βλαστῶν τῆς κοινότητος, καὶ τοῦτ' εὐτυχῶς ἀναγνωρίζει ἔργῳ ἡ ἡμετέρα κοινότης καὶ τὴν ὑπ' αὐτὸν Σχολὴν περιβάλλει μετ' ἐξαιρέτου ἐμπιστοσύνης καὶ κατ' αὐτὴν τὴν σφοδρὰν κομματικὴν διαπάλην, ὥστε τῶν ἑρμαφροδίτων οἱ δυσώδεις σίελοι νὰ μὴ φθάνωσι μέχρις αὐτοῦ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἡ Α. Ε. ὁ Διοχειριζόμενος τὴν Κυβέρνησιν διετάξε ὅπως τὸ ἀκόλουθον τηλεγράφημα δημοσιευθῇ πρὸς γενικὴν πληροφορίαν.

Ὁδὸς Δάουνινγ ἡ Ἰουλίου 1911.

ΚΥΡΙΕ,

Λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ σᾶς πληροφορήσω τὴν παραλαβὴν τοῦ ὑμετέρου τηλεγραφήματος τῆς 22 Ἰουλίου διαβιβάζοντος τὰ συγχαρητήρια τοῦ Κυπρ Λαοῦ πρὸς τὰς Α Α. Μ Μ τὸν Βασιλέα καὶ τὴν Βασίλισσαν ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς Στέψεώς Των.

Ἤδη Ἀγαλειότης εὐηρεστήθη νὰ μοὶ διατάξῃ ὅπως ἐκφράσω τὰς εὐχαριστιας του πρὸς τὸν Κυπριακὸν λαὸν διὰ τὴν σπουδήν του ὅπως εὐχηθῇ Α τῷ εὐτυχίαν κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς βασιλειας Του

Ἔχω τὴν τιμὴν νὰ διατελῶ, Κύριε, ὑμέτερος ταπεινὸς θεράπων

(ὑπογρ) L. Harcourt,

Τῇ Α. Ε. τῷ Διαχειριζομένῳ τὴν Κυβέρνησιν τῆς Κύπρου.

ΔΙΟΡΙΣΜΟΙ. Ἐπικυρώθη ὁ διορισμὸς τοῦ κ. Μάρκου Μιχαηλίδου βοηθοῦ τοῦ πλοιάρχου τῶν Δημοσίων Ἔργων ἐν τῷ τμήματι τοῦ Ταμείου.

ΑΔΕΙΑΙ ΑΠΟΥΣΙΑΣ. Παρεχωρήθη ἐπὶ πλέον ἄδεια 24 ἡμέρων ἐπὶ ἡμίσει μισθῷ εἰς τὸν Πρόεδρον τοῦ Ἐπαρχιακοῦ Δικαστηρίου Πάφου κ. ***H. A. Bros.***

Εἰς τὸν Ἐπαρχιακὸν Ἰατρὸν Πάφου κ. Σ Ι. Βασιλειάδην παρεχωρήθη ἄδεια ἀπουσίας ἑνὸς μηνός.

Εἰς τὸν κ Σ. Μ Μαχαίραν, Πάρεδρον δικαστὴν Λευκωσίας παρεχωρήθη ἄδεια δύο μηνῶν καὶ 15 ἡμερῶν, ἀναπληρωτὴς δὲ τούτου ὁ ωρίσθη ὁ κ. Στ. Σταυρινάκης.

Εἰς τὸν Σμὴ ἱφ Πάρεδρον Δικαστὴν ἐν τῷ Ἐπαρχιακῷ Δικαστηρίῳ Λευκωσίας παρεχωρήθη ἄδεια ἕξοσι ὀκτὼ ἡμερῶν ἀναπλήρωτὴς δὲ τούτου διωρίσθη ὁ Ὀσμὰν Ζεμὶλ ἐφ.

—Ἐκηρύχθησαν ἐλεύθερα εὐλογίας ἡ Λευκωσία, Καϊμακλῆ, Ἔγκωμη καὶ Μάρτου.

—Ἐκηρύχθησαν ἐπίσης ἐλεύθερα ἐπιζωοτίας τὰ χωρία Λουρουτζίνα, Ἀθηαίνου, Λυμπιὰ, Κουροῦ Μοναστήρι, Ποταμιὰ, Γέρι, Πετρᾶφάνι καὶ Τρίκωμον.

ΠΑΤΡΙΩΤΙΚΗ ΠΕΡΙΟΔΕΙΑ

ΥΠΕΡ ΤΗΣ Α'. ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΠΥΡΟΒΟΛΑΡΧΙΑΣ

Ο ΠΑΤΡΙΩΤ. ΟΜΙΛΟΣ ΕΝ ΜΟΡΦΩ.

Μετὰ τὴν εἰς Λεύκαρα πρώτην ἐπίσκεψίν του κατὰ τὴν ἐπανάληψιν ταύτην τῆς περιοδείας του, ὁ Πατριωτικὸς Ὅμιλος τῷ παρελθόντι Σαββάτῳ σιδηροδρομικῶς ἐκ Λευκωσίας ἀφίκετο τῇ 6 ὡ. μ. εἰς Μόρφου, καὶ ἐν τῷ σιδηροδρομικῷ σταθμῷ ἐδεξιώσατο αὐτὸν ὁ Δήμαρχος τῆς κωμοπόλεως κ. Κ. Γεωργιάδης μετὰ τοῦ Ἀντιπροέδρου κ. Ι. Γ. Χειμωνίδου καὶ ἄλλων μελῶν τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου πολλῶν προκρίτων καὶ τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Ἀστικῆς Σχολῆς κ. Νικολίου Ἀναστασιάδου μετὰ σημαιῶν ἑλληνικῶν. Ὁ κ. Ἀναστασιάδης ἐξ ὀνόματος καὶ κ. Δημάρχου καὶ τῆς κωμοπόλεως ἀνέσεως προσηγόρευσε τὸν Ὅμιλον εὐγλώττως καὶ ἐνθουσιωδῶς ἀπήντησε δὲ ὁ κ. Ν Καταλᾶνος εὐχαριστήσας ἐγκαρδίως τοὺς δεξιωσαμένους τὸν Πατρ. Ὅμιλον καὶ συγχαρείς πάντας ἐπὶ τῇ ἐκδηλώσει αὐτῶν καὶ ἀγνῆς φιλοπατρίας.

Τῆς κωμοπόλεως εἰ Ἱεροὶ ναοί, ἡ περικαλλὴς Ἀστικὴ Σχολή, τὰ σωματεῖα καὶ πολλαὶ ἰδιωτικαὶ οἰκίαι ἐσημαιοστολίσθησαν ἅμα τῇ εἰσόδῳ τοῦ Ὁμίλου εἰς τὴν κωμόπολιν ἀρχομένης οὕτω ἐθνικῆς ἑορτῆς ἐπὶ τῇ ἐπισκέψει αὐτοῦ.

Τῇ ἑσπέρᾳ τῆς αὐτῆς ἡμέρας περὶ τὴν 10 ὥραν ὁ Ὅμιλος ἐτέλεσε τὴν πρώτην πατριωτικὴν ἑσπερίδα ἐν τῇ Ἀστικῇ Σχολῇ ἐνώπιον πολλοῦ πλήθους ἀκροατῶν καθ' ἣν ὁ κ. Ν. Καταλᾶνος ἐξέθηκε τοὺς ἐθνικοὺς κινδύνους καὶ ἔζησε τὸ ἐπιτακτικὸν καθῆκον τοῦ Πανελληνίου ὅπως ἀντιμετωπίσῃ τούτους ἠνωμένον καὶ ἀτρόητον καθοπλίζων τὴν ἐλευθέραν Ἑλλάδα ἑτοίμην πάντοτε ν' ἀποδυθῇ καὶ πολιν εἰς τὸν ὑπὲρ πάντων ἀγῶνα. Ὁ ποιητὴς κ. Ἰ. Περδίος ἀπήγγειλεν ἐκλεκτὰ ποιήματά του καὶ ὁ Πατριωτ. Ὅμιλος ἐδέδεκτο μίαν πρόταξιν ἐκ τοῦ «Μάρκου Βότσαρη» ἐγόρευσε χορευτὰς ἐθνικοὺς καὶ ἔψαλεν ἄσματα κλέφτικα καὶ διὰ μανδολινάτας ἐξετέλεσε πατριωτικὰς συνθέσεις. Ἐπερατώθη δὲ ἡ πατριωτικὴ πανήγυρις διὰ τοῦ ἐθνικοῦ ὕμνου καὶ ὑπὸ τὰς βοντώδεις τοῦ πλήθους ζητωκραυγὰς ὑπὲρ τῆς Ἑλληνικῆς Πατρίδος καὶ τῆς Κύπρου ἐλευθέρας καὶ ἡνωμένης μετὰ τῆς Μητρὸς Ἑλλάδος.

Τῇ προῒᾳ τῆς ἐπιούσης Κυριακῆ ὁ κ. Ν. Καταλᾶνος ὡμίλησεν ἐν Ἐκκλησίᾳ ἐξεμηνεύσας ἐν συνδυασμῷ τὸ ἀποστολικὸν καὶ τὸ εὐαγγελικὸν ἀνάγνωσμα τῆς ἡμέρας καὶ ἐξῆρας τὴν δύναμιν καὶ τὴν σημασίαν τῆς πρωτοπορείας.

Κατωτέρω μετὰ τοῦτο ἐπιτροπεία ἐκ τῶν ἰρήνων ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ Δημάρχου κ. Κ. Γεωργιάδου, ὑπὸ ἀντιπροέδρου τοῦ Δημ. Συμβουλίου κ. Ι. Γ. Χειμωνίδου, τοῦ κ. Μιχ. Λοΐζου ὡς Ταμίου, τοῦ κ. Ν. Ἀνδρεάδου ὡς Γραμματέως, καὶ τῶν κ. κ Ν. Χριστοδούλου, Χριστοφῆ Τριγγῆ, χ Βασίλη, Κ Ηφαιστίδου, Ν. Μαυρομμάτη, Κλ Λυμπουρῆ, Ἀνδρ. Κ. χ. Ἰωάννου, Γ Γρ. Δημητριάδου τὰς ἐπιλίβεσ μετὰ ζήλου πατριωτικοῦ τῆς ἐγγοφῆς τῶν ἐνόντων αὐτῇ πρὸς τὸ καλὸν διδάσκειν πειράν ἐγκ.

Ἡ κωμόπολις Μορφου καίτοι ἔσχεν ἤδη τὰς ἐξαιρετικὴν εὐφορίαν πάντων τῶν γεωργικῶν αὐτῆς προϊόντων μετὰ τιμῶν ἱκανοποιητικῶν, δὲν ἠδυνήθη ν' ἀναλάβῃ ὁλοσχερῶς ἀπὸ μεγάλων ὑποχρεώσεων ὑφ' ὧν ἦνε βεβαρημένη ἐκ τοῦ παρελθόντος. διατοῦτο οἱ φιλοπάτριδες Μορφῖται μετὰ προθυμίας εἰσφέρουσιν ὑπὲρ τῆς Α' Κυπρ. Πυροβολαρχίας ἀλλ' οὐχὶ ὅσον ἐπιθυμοῦσι καὶ συναισθάνονται τὸ πρὸς τὴν ὁλην πατρίδα καθῆκον. Ἐπεισε δια πατριωτικὸ ἐμφορούσι τινὲς ἔμειψαν παντὶ Ἕλλην ἐδελοθουλίαν ὑπὲρ εὐγενῶν ἰθανικῶν, σπανια δὲ ἀτυπώτων παραδείγματα πωλώσεως κα ἀνασθητος.

Τῇ 10 ἑσπερ ἡ ὥρᾳ ὁλόκληρο; ἡ κωμόπολις Μόρφου συνεγείρουσεν ἐν τῇ εὐρείᾳ προ τῆς Ἀστικῆς Σχολῆς πλατείᾳ, ἡ τὰ θρανία παντοῖα ἐχρησιμοποιήθησαν ὡς ἕδη, ποῦτοις ἕκατοντάδες καθισμάτων ἐπὶ τῇ τελεσθησομένῃ ὑπὸ τοῦ Ὁμίλου πατριωτ. ἑσπερ δ.

Ὁ κ. Ν. Καταλᾶνος ὡμίλησε περὶ τῆς ἀνάγκης ἐθνικῶν πειρῶν παντὶ λαῷ ὡς πρὸ παντὸς ἄσμφ πρὸς ἀνάψυξιν τοῦ ὅλου βίου καὶ πρόοδο. διαπύτωσε ἐν παντὶ καὶ κατεδειξεν ὅτι τὰ ὑψηλότερα καὶ εὐγενέστερα ἰδανικὰ ἐθεράπευσεν ἀεὶποτε ἡ Ἑλληνικὴ φυλὴ καὶ εἰς τοῦτο ὀφείλει τὴν δόξαν καὶ τὸ μεγαλεῖον αὐτῆς ἐν τῷ παρελθόντι, ὀφείλει δὲ ταῦτα νὰ θεραπεύῃ πάντοτε καὶ ἐν τῷ μέλλοντι, μὴ ἀπεχομένη τῆς ὑπὲρ αὐτῶν αὐτοθυσίας καὶ τοῦ ἡρωϊσμοῦ.

Ὁ κ Περδίος ἀπήγγειλε μετὰ τοῦτο ποίημά του ἐνθουσιαστικὸν καὶ ὁ Ὅμιλος συνέχισε τὴν διδασκασκαλίαν τοῦ «Μάρκου Βότσαρη» ἔψαλεν ἄσματα κλέφτικα, ἐχόρευσε φουστανελλοφορῶν χορούς Ἑλληνικοὺς καὶ ἐξετέλεσε διὰ μανδολινάτας ἑλληνικὰς μουσικὰς συνθέσεις. Ἡ ἑσπερὶς ἔληξε περὶ τὴν μίαν μετὰ τὸ μεσονύκτιον ἐν μέσῳ φαιδρότητος πατριωτικῆς καὶ ἐπεστέφθη διὰ τοῦ ἐθνικοῦ ὕμνου, ὃν ἅπαν τὸ πομπηθὲς ἀκροατήριον ἤκουσε μετὰ θρησκευτικῆς εὐλαβείας καὶ ἐρράγη μετὰ τοῦτο εἰς οὐρανομήκεις ζητωκραυγὰς ὑπὲρ παλινορθώσεως τῆς μιᾶς καὶ μεγάλης Ἑλληνικῆς Πατρίδος καὶ τῆς ταχίστης ἑνώσεως τῆς Κύπρου μετὰ τῆς Μητρὸς Ἑλλάδος.

Τῇ πρωΐᾳ τῆς Δευτέρας κατὰ παράκλησιν τῆς Ἐπιτροπείας τοῦ Ἱ. Ναοῦ τῆς Ἁγ. Παρασκευῆς ἐπὶ τῇ Ἱερᾷ μνήμῃ αὐτῆς ὁ κ. Ν. Καταλᾶνος ὡμίλησεν ἐπ' Ἐκκλησίας τὸ ἐν τῷ ἀποστολικῷ ἀναγνώσματι ἁπαντῶν ῥῆμα τοῦ Ἀποστόλου Παύλου «τὸ τῆς εὐσεβείας μυστήριον μέγα ἐστὶ» καὶ τὸ ἐν τῷ εὐαγγελικῷ ἀναγνώσματι ἀναφερόμενον θαῦμα τῆς ἰάσεως τῆς αἱμορροούσης γυναικὸς, ἐκβιασάσης τὴν θείαν χάριν διὰ τῆς πλήρους εὐσεβείας καὶ πίστεως, μεθ' ὃ εἰς τὴν ἁγίαν τῆς ἡμέρας ἀναφερόμενος εἶπε περὶ τῆς ἀνυψώσεως τῆς γυναικὸς διὰ τοῦ χριστιανισμοῦ καὶ τῆς ἠθικῆς ἰσοσώσεως αὐτῆς ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ πρὸς τὸν ἄνδρα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ φιλοπάτριδες Κυρίαι συνεκρότησαν ἐπιτροπὴν καὶ δι' ὅλης τῆς ἡμέρας ἐπεσκέπτοντο τὰς οἰκογενείας καὶ συνέλεγον δῶρα ὑπὲρ τῆς Α'. Κυπρ Πυροβολαρχίας ἅτινα μετὰ πολλῆς προθυμίας παρείχον πᾶσαι αἱ κοινωνικαὶ τάξεις μέχρι τῶν πτωχοτάτων. Ἡ πανήγυρις ἐν τῇ γειτονι Μύρτῳ ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ μνήμῃ τοῦ Ἁγ. Παντελεήμονος προσείλκυσεν, ὡς πάντοτε, τὸ μεῖζον μέρος τῶν Μορφιτῶν, οἵτινες φέτος πολυπληθέστεροι μετέβησαν ἐκεῖ εἰς εὐλαβῆ προσκύνησιν.

Ὁ Ὅμιλος τὸν πολύτιμον χρόνον του ἐξοικονομῶν μετέβη τῇ ἑσπέρᾳ συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ ἐνθουσιώδους καὶ ἀκαταπονήτου Δημάρχου κ. Κ. Γεωργιάδου, τοῦ κ. Χειμωνίδου, τοῦ κ. Χριστ. Τριγγῆ, Γ. Γρ. Γρηγοριάδου, Ἀδρ. Κ. χ' Ἰωάννου κ. ἄ. εἰς τὸ γειτονικὸν Συριανοχῶρι, ὅπου ἐτέλεσαν ἐνθουσιαστικὴν ἑσπερίδα ἐνώπιον πάντων τῶν κατοίκων ἀμφοτέρων τῶν φύλων, οἵτινες μετὰ πατριωτικοῦ ζήλου εἰσέφερον γενναίως ὑπὲρ τῆς Α' Κυπρ. Πυροβολαρχίας, ὡς θὰ δείξῃ ὁ δημοσιευθησόμενος καταλογος τῶν ἐράνων. Περὶ τὸ μεσονύκτιον ὁ Ὅμιλος μετὰ τῆς ἐνιξίμου συνοδείας του ἐπανῆλθεν εἰς Μόρφου πεζῇ.

Οἱ ἔρανοι ἐξηκολούθησαν ἐν τῇ κωμοπόλει δι' ὅλης τῆς Τρίτης ἀλλ' ἀραιότεροι, ἕνεκα τῆς ἀραιώσεως τῶν κατοίκων, καὶ τῇ ἑσπέρᾳ ὁ Ὅμιλος συνήγειρε τὰς ὑπολειπομένας οἰκογενείας ἐν τῇ πλατείᾳ τοῦ Σχολείου, ὅπου ἔψιλεν ἄσματα ἐθνικὰ καὶ διὰ τῆς μανδολινάτας του ἐρράϊδρυνε τὴν ὁμήγυριν ἡ δὲ ἐπιτροπεία δι ἐκ τῶν ἐράνων διένειμε δῶρα καὶ ἡ ψυχαγωγικὴ συνάθροισις διελύθη περὶ τὴν 11 τῆς νυκτός.

Ἀπόψε ὁ Ὅμιλος θὰ τελέσῃ τὴ ἀποχαιρετιστήριον ἑσπερίδα δι' ἣν προμηνύεται ἡ συρροὴ ἁπάσης τῆς κωμοπόλεως καὶ τῇ 3 πρωΐ ἡ ὥρᾳ τῆς αὔριον Πέμπτης ἀναχωρεῖ ἵνα ἀνέλθῃ εἰς τὴν δροσερὰν καὶ μυροβόλον Μαραθάσαν, πρὸς ἐνέργειαν ἐρά νων κατὰ τὴν πανήγυριν ἐν Πεδουλᾷ ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τῆς Προόδου τοῦ Τιμίου Σταυροῦ τῇ 1η Αὐγούστου.

Ἡ πανήγυρις αὕτη θὰ προσλάβῃ ἐξαιρετικὴν ἐκκλησιαστικὴν καὶ πατριωτικὴν λαμπρότητα διὰ τῆς παρουσίας τῆς Α. Θ Μακαριότητος τοῦ Πατρ. Ἀλεξανδρείας κ. Φωτίου, τῆς Α Μ. τοῦ Ἀρχιεπισκόπου καὶ ἄλλων δεκαεξαμελῶν ἐπισκεπῶν, ἂν, ὡς εὐχόμεθα, βελτιωθῇ ἡ κατάστασις τοῦ Παν. Καθηγ. Κύκκου κ Γερασίμου.

Ἐν Μόρφου τῇ 27 Ἰουλίου 1911.

Ο ΠΕΡΙΟΔΕΥΩΝ

ΜΙΚΡΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Η Α. Μ. Ο ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ἐπανῆλθεν ἐκ Τροοδιτίσσης τῇ πρωΐᾳ τῆς χθὲς, ὅπου εἶχε μεταβῇ τῇ παρελθούσῃ ἑβδομάδι πρὸς χαιρετισμὸν τῆς Α. Θ. Μ. τοῦ Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας Κυρίλου Φωτίου, παραθερίζοντος ὡς γνωστὸν ἐν Τροοδιτίσσῃ.

◆◆◆

ΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΗΣ τοῦ Παγκυπρίου Γυμνασίου διωρίσθη ἐπὶ διετίαν μὲ ἐτήσιον μισθὸν λ. 200 ὁ τέως καθηγητὴς τοῦ ἐν Χίῳ Γυμνασίου κ. Ἀμάντης ὅστις κατέρχεται προσεχῶς εἰς Κύπρον.

◆◆◆

Ο ΠΑΝΟΣΙΟΛΟΓΙΩΤΑΤΟΣ Καθηγούμενος Κύκκου τῇ π. ἑβδομάδι ἐπισκεφθεὶς διαδοχικῶς τὰ καθ' ὅλον μετόχια Αὐλώνας, Πόρακη καὶ Ξηροτάμου ὅπου συνέστησε διαφόρους βελτιώσεις καὶ ἐδίδαξε τὴν μεταχείρισιν τῶν νέων κυψελῶν διὰ τὴν ἐπωφελεστέραν μελισσοκομίαν ἐν αὐταῖς ἀνηλθε εἰς τὴν Ἱ. Μονὴν ὅπου ἀτυχῶς προσεβλήθη τῇ π. Κυριακῇ ὑπὸ ὀξείας ἡμιπληγίας, ἐξ ἧς διατρέχει τὸν ἔσχατον κίνδυνον. Ἰατροὶ προσεκλήθησαν ἐκ Λεμεσοῦ, Λάρνακος καὶ Λευκωσίας, καὶ πρῶτον ἀφίκετο ἐκεῖ ὁ ἐν Τροοδει διαθερίζων ἄγγλος στρατιωτ. ἰατρός.

◆◆◆

ΜΕΓΑΛΟΠΡΕΠΗΣ ἐξωρέτως προμηνύεται ἡ ἐν Πεδουλᾷ τελεσθησομένη πανήγυρις ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τῆς Προόδου τοῦ Τιμίου Σταυροῦ τῇ 1η Αὐγούστου, καθ' ἣν θὰ παραστῶσιν ἥ τε Α. Θ. Μ. ὁ Πατριάρχης κ. Φώτιος, ἡ Α. Μακαριότης ὁ Ἀρχιεπίσκοπος ὁ Πατριωτικὸς Ὅμιλος καὶ πλῆθος ἄλλο ἐπισκεπτῶν μετὰ τῶν ἐγχωρίων καὶ ὅλων τῶν Μαραθευτῶν.

◆◆◆

ΤΗ ΠΑΡΕΛΘΟΥΣΗ Τρίτῃ ἀφίκετο εἰς τὴν ἡμετέραν πόλιν ὁ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἐγκατεστημένος Γενικὸς διευθυντὴς τοῦ ἐκεῖθι ὑποκαταστήματος τῆς Τραπέζης Ἀθηνῶν κ. Π. Βασιλόπουλος ὁ καὶ βουλευτὴς Κεφαλληνίας ἐν τῇ Ἑλλην. Βουλῇ μετὰ τοῦ κ. Γ. Π. Κουδουνάρη διευθυντοῦ τοῦ ἐν Λεμεσῷ Ὑποκαταστήματος αὐτῆς· τῇ ἐπιούσῃ ἀνεχώρησαν ἀμφότεροι εἰς Λάρνακα χάριν ὑποθέσεων τῆς ἐν λόγῳ Τραπέζης. Πληροφορούμεθα ὅτι ἐπῆλθε συνεννόησις περὶ εὐρείας συνεργασίας μετὰ τοῦ ταμιευτηρίου «ἡ Λευκωσία» καὶ ὅτι θὰ ἱδρυθῇ Πρακτορεῖον τῆς Τραπέζης Ἀθηνῶν ἐν Λάρνακι.

◆◆◆

ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΗ εὐφορία ἐγένετο πάντων τῶν γεωργικῶν προϊόντων τοῦ ὑποδιαμερίσματος Μόρφου κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο καὶ κατ' εὐτυχῆ συγκυρίαν αἱ τιμαὶ πάντων εἶνε ἱκανοποιητικαί. Ἐπὶ τοῦτοις ζωέμποροι ἐξ Ἑλλάδος καὶ ἰδίᾳ ἐκ Θεσσαλίας προερχόμενοι ἀγοράζουσιν ἡμιόνους ἀντὶ τιμῶν ὑψηλῶν. Παρὰ πάσας ἐντούτοις τὰς εὐγοϊκὰς ταύτας συνθήκας, οἱ γεωργοὶ ἀγανακούσι μόνον αἰσθάνονται ἀπὸ τῶν μεγάλων ὑποχρεώσεων ἐφ' ὧν εἶνε βεβαρημένοι, κυλίοντες τὸν λίθον τοῦ Σισύφου, ἐφόσον δὲν γίνεται πρόνοια ὑπὲρ ἱδρύσεως συνεργατικῶν τραπεζῶν Ραϊφαΐζεν καθ' ἅπασαν τὴν νῆσον.

◆◆◆

ΠΑΝΗΓΥΡΕΙΣ. Ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τῆς Μεγαλομάρτυρος Ἁγίας Παρασκευῆς ἐγένετο καὶ ἐφέτος ἡ κατ' ἔτος τελουμένη πανήγυρις ἐπὶ τοῦ ὁλίγον ἔξωθι τῆς Λευκωσίας ὁμωνύμου λόφου ὅπου ἵδρυται ναὸς ἀρχαῖος ποὸς τιμὴν αὐτῆς, ἤτις ὅμως δὲν ἦκμασεν ὡς ἄλλοτε πολυάνθρωπος.

—Ἡ πανήγυρις τοῦ Ἁγίου Παντελεήμονος ἐγένετο ἐξαιρέτως πολυάνθρωπος τῷ ἔτει τούτῳ ἕνεκα τῆς εὐκονομικῆς ἀνακουφίσεως τῶν περιοίκων καὶ τῶν κρασοχωρίων.

—Τῷ προσεχεῖ Σαββάτῳ ἐπετείῳ τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος τελεσθήσεται πανήγυρις ἐν Ἀκακίῳ εἰς ἣν προσεκλήθη καὶ ἡ Α. Μ. ὁ Πρόεδρος Κυρηνείας. Προσκαλοῦνται δὲ εἰς αὐτὴν ὑπὸ τῶν ἐγχωρίων πάντες οἱ φιλέορτοι, ἔνθα θὰ τύχωσιν ἄκρας φιλοξενίας παρ' αὐτῶν.

◆◆◆

ΤΟ ΕΠΑΡΧΙΑΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ Λευκωσίας θὰ συνέλθῃ τῇ προσεχεῖ Δευτέρᾳ πρὸς παραχώρησιν ἀδειῶν ποτῶν.

◆◆◆

ΑΝΕΧΩΡΗΣΕ διὰ τοῦ Γαλλικοῦ τῇ παρελθούσῃ Τετάρτῃ εἰς Σμύρνην ἀποστελλόμενος ὑπὸ τοῦ Γεωργικοῦ Τμήματος πρὸς ἐκμάθησιν αὐοκευῆς ὁπωρῶν δι' ἐξαγωγὴν ὁ δραστήριος διευθυντὴς τοῦ ἐν Λάρνακι Κυβερνητικοῦ Φυτωρίου κ. Σωκράτης Μαραθεύτης.

ΤΑ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

Ἡ ἄφιξις τοῦ κυβερνήτου τοῦ «Ἀβέρωφ».

Ἀφίκετο τῇ προπ. Πέμπτῃ ὁ τέως κυβερνήτης τοῦ θωρηκτοῦ «Ἀβέρωφ» ἀντιπλοίαρχος κ. Δαμιανός.

Εἰς τὸν σιδηροδρομικὸν σταθμὸν Πελοποννήσου ἀνέμενον τὸν κ. Δαμιανὸν δύο ἀξιωματικοὶ, εἷς ἀντισυνταγματάρχης τοῦ πυροβολικοῦ καὶ εἷς τοῦ Ναυτικοῦ.

Ὁ κ. ἀντιπλοίαρχος δὲν ἐδέχθη οὐδένα ἐκ τῶν δημοσιογράφων, οὐδὲ ἄλλον τινὰ ἀξιωματικὸν ἢ πολίτην φίλον του καίτοι πολλοὶ ἠθέλησαν νὰ τὸν ἐπισκεφθῶσι.

Ὁ κ. Δαμιανὸς παρουσιάσθη ἐνώπιον τοῦ κ. Ὑπουργοῦ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν ἐνθέτων εἰς αὐτὸν λεπτομερῶς τὰ λάβοντα χώραν ἐν σχέσει πρὸς τὸ ἀτύχημα τοῦ θωρηκτοῦ «Ἀβέρωφ» τοῦ ὁποίου ἦτο κυβερνήτης, καθὼς καὶ τὰ ἐπακολουθήσαντα ἐξ αὐτοῦ γεγονότα μετὰ ξὺ τοῦ πληρώματος.

Ὁ κ. Δαμιανὸς μόλις ἐπανῆλθεν ἀπέστειλε μάρτυρας μονομαχίας πρὸς τὸν βουλευτὴν Δακωνίας καὶ ἀξιωματικὸν τοῦ Ναυτικοῦ κ. Θ. Κουτούπην ὅστις ἐξύβρισεν αὐτὸν ἐν τῇ Βουλῇ μετὰ τὸ πάθημα τοῦ «Ἀβέρωφ».

Ὁ Δαμιανὸς εἰς διαθεσιμότητα.

Διὰ Β. Διατάγματος ὁ Δαμιανὸς ἐτέθη εἰς Διαθεσιμότητα.

Πότε ἐπανέρχεται ὁ «Ἀβέρωφ».

Κατὰ νεωτέρας πληροφορίας ἐκ Πλημμύθης ἡ ἐπισκευὴ τοῦ θωρηκτοῦ «Ἀβέρωφ» ἐξακολουθεῖ μετὰ σπουδῆς, ὥστε μετὰ δύο ἑβδομάδας νὰ ἔχῃ ἀποπειρατωθῇ πᾶσα ἡ πρὸς ἐπισκευὴν αὐτοῦ ἐργασία.

Τὸ θωρηκτὸν θὰ εἶνε ἕτοιμον πρὸς ἀπόπλουν τὴν 6ην Αὐγούστου.

Τὸ Συμβούλιον διὰ τὸν κ. Τσοῦκαλᾶν.

Κατόπιν διεξικνιολογημένης, ὡς ἐκρίθη παραιτήσεως μελῶν τινων τοῦ κατατρισθέντος πρὸ ἡμερῶν Ἀνακριτικοῦ Συμβουλίου τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν ἀντεκατέστησε ταῦτα δι' ἀξιωματικῶν τῆς ξηρᾶς.

Διὰ τὸν κ. Τσουκαλᾶν ὑπεγράφη ἀναφορὰ πρὸς τὸν Ἀντιβασιλέα Διάδοχον φέρουσα χιλιάδας ὑπογραφῶν, δι' ἧς ζητεῖται ἡ ἐπέμβασις τῆς Α. Ὑψηλότητος πρὸς ἀποσόβησιν τῆς ἀποτάξεως τοῦ κ. Τσουκαλᾶ.

Εἰς τὴν ἀναφορὰν ταύτην ἐξηγουμένην ὡς ἐκφρασιν τῆς κοινῆς γνώμης ὑπὲρ τοῦ κ. Τσουκαλᾶ, ἀπεδόθη ἡ παροτρυσις μελῶν τινων τοῦ Συμβουλίου, ὡς μὴ θελόντων νὰ ἀντιταχθῶσι πρὸς τὴν ἐκφρασιν ταύτης τῆς κοινῆς γνώμης. Πάντως τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν ἐμμένει εἰς τὴν γνώμην ὅτι πρέπει νὰ κριθῇ ὑπὸ ἀνακριτικοῦ Συμβουλίου,

Η ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΓΩΔΙΑ ΕΝ ΤΟΥΡΚΙΑ

Ἐξισλαμίσεις.—Κακώσεις.—Ἐγκλήματα.—Μαρτυρολόγιον.

(Συνέχεια)

Κατὰ τὴν 7ην/20ὴν Ὀκτωβρίου 1910 ὁ ἐκ Μαυρόβου Τζεμὴλ συλλαλῶν ἐν τοῖς ἀγροῖς ἤγγισεν γυναῖκα ἐπίμασον αὐτήν.

Κατὰ Μάρτιον 1911 ὁ μουζίρης Τεσσὲκ μετὰ δώδεκα μετὰ χωροφυλάκων εἰς τὸ χωρίον Ἀλαντζὶκ τῆς ἐπισκοπικῆς ἐφημερίας τοῦ νομοῦ Σαλωνείας, συνέλαβε τὴν Τσακίραν Ἐλευθερίου, ἣν ἔσυρε χεῖρας καὶ πόδας ὑφορῶν εἰς προσωρινὴν φυλακήν, ὅπου ἀπὸ 6 ἡμέρας ἀξιωκελοῦσιν διὰ τῆς βίας ἀσελγεῖ ἐπ' αὐτῆς. Τὴν αὐτὴν ὑπόθεσιν τύχην ἡ Σοφία Β. Βαϊρέμογλου, ἡ Φωτεινὴ Λοζάρου Βαϊρέμογλου καὶ ἡ Ἀναστασία Χρύσου, αἵτινες φοβοῦμεναι τὴν θηριωδίαν τοῦ μουδίρου εἶχον καταφύγει εἰς τὰ βόρεια ἢ εἰς πλησιόχωρα χωρία. Ὅμοιαι φήμαι ἀπηυθύνθησαν καὶ πρὸς τὴν σύζυγον τοῦ μουχτάρη Ἀναστασίαν ἥτις μόλις κατώρθωσε νὰ σωθῇ.

Ἐν Δδρραχίῳ πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν, κατὰ τὴν ὥραν τῆς ἐξόδου τῶν μαθητριῶν ἐκ τοῦ ἀλλαγ. παρθεναγωγείου, τσαρουχοῦδες ἐπετέθησαν μετὰ ραγισμάτων κατ' αὐτῶν, αἰσχρολογοῦντες λόγοις καὶ ἔργοις, αἵτινες ἐφοβήθησαν τὴν ἐπαμφίεσιν τῶν διαβατῶν.

Κατὰ 10βριον τοῦρκοι στρατιῶται ἀν40 Ἐκλησίαις συλλαβόντες τὸν θεοπαντατὴ Εὐστάθιον Χρ. Καζᾶν μετεβίβαζον αὐτὸν εἰς τὸ χωρίον τοῦ Σκεπὸν ἐξεδίασαν ἀσελγῶς ἀφαιρέσαντες καὶ τὸ σύρεθὲν ἐπ' αὐτοῦ χρῆμα, διασωθέντα δὲ παρὰ τῶν κατὰ συγχωρίαν διερχομένων διαβατῶν.

Κατὰ τὸν 8βριον 1910 ἐν Βελκαμένῃ ὁ ἱερεὺς καὶ ἀρχιτεκτ. ἐπίτροπος Παπᾶ Δημήτριος καὶ τοι ἀγαίρως παρουσίασε τὰ ὅπλα τῶν εἰς Ἀμερικὴν ἀπουσιαζόντων εἶδεν αὐτοῦ εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τοῦ ἀφοπλισμοῦ, ἐδέρετο ὑπὸ τῶν ὀργάνων τῆς ἐξουσίας ἀνὰ πᾶσαν ὥραν μέχρι λιποθυμίας ἀπὸ 8—12 ὥρας. Ἐπίσης ἡ ἐν Στρωμπένῳ 60ετὴς Παπᾶ Παναγιώτης ἔδέρη ἐπανειλημμένως, τὸν δὲ ἱερέα Στρωμπένου Δημήτριον ζητήσαντα νὰ μεταβῇ εἰς τὸν ἐσπερινὸν ὁ ἐξωματικὸς ἐρράπισεν ἐπανειλημμένως.

Κατὰ τὸν αὐτὸν περίπου χρόνον ἐν Ὀαλιάνῃ τῆς ἐπαρχίας Βοδενῶν ὁ μουχτάρης Γεώργ. Γάντζιος προσελήφθη εἰς Πόδας ὑπὸ τοῦ ἑκατοντάρχου Μαχμὲτ ἐφέντη, ἀφοῦ ἐδάρη ἀνηλεῶς εἰς τοὺς πόδας, ὑπεχρεώθη νὰ ἵσταται ὄρθιος ἐπὶ τοῦ ἑνὸς μόνου ποδὸς ἐφ' ἱκανὴν ὥραν, ἐδέρετο δὲ ὁπόταν ἀποκάμνων κατεβίβαζε καὶ τὸν ἕτερον πόδα. Παρὰ δὲ τὴν ἐκ τῆς ρινὸς ἐξ ὧν τρομοκρατικῶν αἱμορραγίαν καὶ τοὺς ὄλλους τοῦ σώματος καὶ τῶν ποδῶν πόνους διέταξεν αὐτὸν νὰ γονατίσῃ καὶ ξύσῃ ἐπὶ τῶν κυκλομένων αὐτοῦ ῥάβδων, ἐπὶ τῶν ἄκρων τῆς ὁποίας ἐπαθίσθη ἀνὰ εἷς στρατιώτης καὶ ἐπὶ τῶν ὤμων ἕτερος ἐπὶ τοῦ ὁποίου συνεχεῖς ὥρας μεθ' ὃ ὁδηγοῦσιν αὐτὸν εἰς τὸ χωρίον σχεδὸν ἡμιθανῆ. Τὰ αὐτὰ ἐπαθεν ὁ αὐτὸς ἑκατόνταρχος καὶ κατὰ τῶν ὁδρ ἀζάδων καὶ κατὰ τοῦ 74ετοῦς ἱερέως τοῦ χωρίου, ὃν ζμάλιστα διέταξε νὰ γυμνωθῇ καὶ καταλιθῇ διὰ τὰ αὐτὰ βασανιστήρια, ἀλλὰ δὲν προέβη περαιτέρω ἀρκεσθεὶς μόνον εἰς μερικὰ λαπίσματα.

Ἐν Τόταρτι τῆς ἐπαρχίας Μυτιληνῶν ὁ πρώην ἀρχιληστὴς Δημ. Δούρος λαβὼν ἀπεριόριστον ἐξουσίαν, παρὰ τῆς ἐπὶ τῆς καταβολῆς τῶν συμμοριῶν ἐπιτροπῆς, συλλαμβάνει καὶ δέρει ἀπανθρωπώτατα τὸν ἐκ τῶν προκρίτων Στεφ. Λίτσον· πρὶν ἢ τελειώσῃ τὸ ξυλοκόπημα αὐτοῦ φθάνει εἰς τὸ χωρίον ἀξιωματικὸς μετὰ στρατοῦ, ὅστις συλλαμβάνει καὶ ἄγει ἑτέρους πέντε προκρίτους, ἐν οἷς καὶ τὸν ἀνηλεῶς οὕτω ἐρεθισθέντα ἱερέα τοῦ χωρίου. τὸν δ' ἐπιοῦσαν ἕτερος ἀξιωματικὸς μετὰ στρατοῦ μετάβας, ὑπέβαλε πάντας σχεδὸν τοὺς χωρικοὺς εἰς ἀνηκούστους κακώσεις καὶ βαρμούς, μηδὲ τοῦ 70ετοῦς ἱερέως Μαζίνου ἐξαιρεμένου.

Τῇ 29 8βρίου 1910 ὁ μουτεσαρίφης Σερρῶν μεταβὰς εἰς Βαρανλῆ Ἀζουμαγᾶ προσκάλεσε τὸν μουχτάρην Δημήτρ. Δζεμαλᾶν, παρὰ τοῦ ὁποίου ζήτησε νὰ παραδώσῃ αὐτῷ 300 ὅπλα· ἐπὶ τῇ θηλώσει δὲ τοῦ μουχτάρη ὅτι ταῦτα πρὸ 4 μηνῶν συνελέξαν ἡ ἐπὶ τοῦ ἀφοπλισμοῦ ἐπιτροπὴ, ἔρριψεν αὐτὸν χαμαὶ καὶ ἴδιοιεν ἀνηλεῶς, πρῶτον μὲν αὐτὸς ὁ μουτεσαρίφης καὶ κατόπιν ὅλοι.

Κατὰ 9βριον 1910 οἱ ἀμνηστευθέντες κάτοικοι Μπερόντης διὰ τὰ γεγονότα τοῦ 1909 ἤρξαντο καὶ πάλιν συλλαμβανόμενοι καὶ φυλακιζόμενοι, ὡς ὁ διδάσκαλος Θωμᾶς Ἰωαννίδου, Μάξιμος Βαΐγιοβιτς καὶ Θωμᾶς Δουλιάς.

Κατὰ 10βριον 1910 ὁ ἱερεὺς Θεόδωρος ἐν Ἀμισῷ μεταβαίνων παρά τινι οἰκογενείᾳ, πρὸς ἐκπλήρωσιν θρησκευτικοῦ καθήκοντος, αἴφνης σφρέβη πρὸ ὀξὺ ἀστυνόμου, ζητούντων νὰ δδηγήσωσιν αὐτὸν εἰς τὸ δικαστήριον, τούτου δὲ ἀρνηθέντος καὶ ζητήσαντος νὰ εἰδοποιηθῇ ἡ Μητρόπολις, 10 στρατιῶται ἐκεῖ ποῦ εὑρισκόμενοι, ἐπιτίθενται κατ' αὐτοῦ καὶ διὰ τῶν ἀκτρίβων τῶν ὅπλων πτυπῶντες, ἔσυραν αὐτὸν εἰς τὸ δικαστήριον, ὅπου μηδεμιᾶς εὑρεθείσης ἐνοχῆς ἀπελύθη ἀκούσας τὸ ὄνειδος ἀγιατγνῆς, ὀλέθρου.

Ἐν Φθίνῃ τῆς Πρεβέζης ἔδάρη ἀνηλεῶς ὑπὸ στρατιωτῶν ὁ μουχτάρης διότι δὲν ἐγνώριζε ποῦ ἐκρύπτετο ὁ ληστὴς Νικόλαος Δήμα.

Ἐν Νάγδαις ὁ Δασὺτ τσαούσης κατὰ 7βριον 1910 ἀφοῦ ἔδειρεν ἀνηλεῶς τὸν Γ. Μπέκαν, διότι ἠρνήθη νὰ παραδώσῃ αὐτῷ τὸ ὅπλον αὐτοῦ, μετέφερον αὐτὸν εἰς Πρέβεζαν, ὅπόθεν μετὰ ἑνὸς καὶ ἡμίσους μηνὸς φυλάκισιν ἀπέλυθη.

Ὁ αὐτὸς Δασὺτ τὴν 17 Ἰανουαρίου τῶν ποιμένα τῆς μονῆς τοῦ Ἁγιωτάτου Ἀριστείδην Καμπέρην, μὴ θελήσαντα νὰ ὑφίσῃ τὸ πρόβατα τῆς μονῆς καὶ ἀκολουθήσῃ αὐτῷ ἔδειρεν ἀνηλεῶς εἰς βαθμόν, ὥστε νὰ μὴ δύναται νὰ περιπατῇ. Μεθ' ὃ ζητήσας παρ' αὐτοῦ ὅπως δηλώσῃ τὸ τροφοφύγετον τοῦ λῃστοῦ Ψιλέκα, ἐπὶ τῇ ἀπαντήσει ὅτι ἄγνοεῖ, ἔδάρη καὶ πάλιν εἰς τοιοῦτον βαθμόν, ὥστε ἔζησεν ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας νὰ μείνῃ κλινήρης.

Ἐν Λούρῳ ὁ αὐτόπτης Μερτζᾶν ἀγᾶς ἔζησεν ἀνηλεῶς τὰς γυναῖκας τῶν χωρικῶν, ὁ ὅτι ἠθέλησαν νὰ ἀντιστῶσιν εἰς αὐθαίρετον ἁρπαγὴν ἀγροῦ ἀπὸ τοῦ καλλιεργήσαντος αὐτὸν χωρικοῦ καὶ τὴν παιδεύσαν αὐτοῦ εἰς ἄλλον ἐπὶ ἴσῳ ὠφελείᾳ.

Ἐν ταῖς κεντρικαῖς φυλακαῖς Πρεβέζης τὴν 17 Ἰανουαρίου 1911 δύο τῶν φυλακισμένων, δι ὅτι ἤριζον πρὸς ἀλλήλους, ἐδάρησαν διὰ ῥασσόλου ὑπὸ τοῦ στρατιώτου Ταφλῆ, τοῦ γραμματέως τῶν φυλακῶν Ὀμὲρ καὶ τοῦ Βλάστρος ὄνασεν εἰς τοιοῦτον βαθμόν, ὥστε ἡ κατάστασις τοῦ ἑνὸς ἐξ αὐτῶν ἐμπνέει ἀνησυχίας.

Κατὰ Ἀπρίλιον 1911 οἱ μετανάσται 11 τουρκικῶν χωρίων τῆς ὑποδιοικήσεως Μαλτέπων καταρτίσαντες 900 ἁμάξας μετέβησαν ἐφοδιασμένοι δι' ἀλεύρων εἰς τὸ ὅδασος τοῦ χωρίου Καπαϊζὰ Χαλβᾶ, κατ' ἐντολὴν, ὡς ἔλεγον, τοῦ ἑκατοντάρχου Μαλτέπων. Ἐπειδὴ δὲ οἱ χωρικοί, ὡς εἶνε ἐπόμενον, ἀντέστησαν κατὰ τῶν ἐπιδρομέων, ἐπέπεσαν οὗτοι κατ' αὐτῶν πληγώσαντες τέσσαρας ἄνδρας καὶ μίαν γυναῖκα, αἵτινες μετενέχθησαν μὲν εἰς Μάλταρα πρὸς ἰατρικὴν περιθαλψίν, ἔμειναν ὅμως ἐπὶ τῶν ἁμαξῶν ἐπὶ 24 ὥρας, χωρὶς νὰ πλησιάσῃ αὐτοὺς οὐδείς, κατ' ἐντολὴν τοῦ καϊμακάμη. Τὴν ἐπιοῦσαν ἐπληγώθη ὑπὸ τῶν αὐτῶν ἐπιδρομέων ὁ Χρῆστος Ἀρχοντῆ.

Οἱ τοῦρκοι κάτοικοι τοῦ Σαραγλῆ, ἁρπάσαντες παρανόμως γαίας τῶν Χριστιανῶν Καβαζτζικίου, εἰς πᾶσαν διαμαρτυρίαν αὐτῶν ἀπαντῶσι δι' ὕβρεων καὶ ξυλοκοπημάτων· ὅτε δὲ τελευταῖον ἠθέλησάν τινες νὰ ἀντιστῶσι, συνελήφθησαν δώδεκα ἐξ αὐτῶν καὶ κρατοῦνται ἀδίκως ὅλως εἰς τὰς φυλακάς.

Κατὰ Μάϊον 1911 ὁ τὸν νομὸν Μοναστηρίου λυμαινόμενος Γιουνούς διεβίβασεν εἰς τοὺς χριστιανοὺς Γρεσνίτσης ἐπιστολήν, διατάσσουσαν αὐτοὺς ὀνομαστὶ νὰ καταβάλωσιν ἐντὸς μιᾶς ἑβδομάδος τὸ ὁριζόμενον ὑπ' αὐτοῦ δι' ἑκατὸν ποσόν, ἀνερχόμενον ἐν συνόλῳ εἰς λίρας 529.

Ἐπίσης συμμορία ἐνεδρεύσασα ἐγύμνωσε τὸν ἱερέα τοῦ Προγκίου τῆς ἐπαρχίας Δρυϊνουπόλεως Νικόλαον καὶ τοὺς μετ' αὐτοῦ Π. Γ. Πουρβέλη καὶ Ἠλίαν Ῥάπτην ἀφιερώσασα καὶ αὐτὸ τὸ ῥᾶσον καὶ τὸ καλυμμαύχιον τοῦ ἱερέως, ἃ ποδίδεται δὲ τὸ πρᾶγμα ἐπιτοπίως εἰς τοὺς λεγομένους ἀγροφύλακας, οἵτινες κατηντήσαν μάστιγες τῶν χριστιανικῶν κοινοτήτων.

Τῇ 25 Μαΐου συνελήφθη ὑπὸ τοῦ καϊμακάμη καὶ τοῦ ἑκατοντάρχου Ζηλιαχόβης ὁ ἐκ τῶν προκρίτων Ἀλιστράτης Γ. Στογιάνης καὶ ὠδηγήθη εἰς Ζηλιάχοβαν πεζῇ δερόμενος καθ' ὁδὸν καὶ διότι δὲν ὡμολόγει ποῦ κρύπτονται οἱ ἑλληνικαὶ συμμορίαι, τὰς ὁποίας ἔτρεφεν αὐτός ἔκρυπτε, καὶ διότι ἔδεν ἤδύνατο νὰ βαδίσῃ ἕνεκα τῆς ἀσθενοῦς αὐτοῦ πράσεως· οὕτω δὲ ἐξηντλημένον ἐκ τῶν βασάνων καὶ τῶν δαρμῶν ἀπέστειλαν εἰς Σέρρας.

Οἱ μουχτάρεδες, ἀζάδες καὶ πολλοὶ τῶν προκρίτων τῶν χωρίων Κοκκινοπλοῦ ἀγ. Δημητρίου, Σέλους καὶ Δουχλίστης τῆς ἐπαρχίας Ἐλασσῶνος, πολλάκις ξυλοκοπηθῆσαν ἀνηλεῶς πρὸς παράδοσιν τῶν ληστῶν τῶν ἀπαγαγόντων τὸν γερμανὸν καθηγητὴν Ῥίχτερ. Ἐξυλοκοπήθη ἀσκύτως ὁ γέρων ἱερεὺς τοῦ χωρίου Σέλους, ὑπὸ στρατιωτῶν καὶ χωροφυλακῆς συναθροίσας πεντηκοντέδα γυναικῶν ἐκ Κοκκινοπλοῦ, ἐπειλησεν αὐτὰς καὶ ἐφυλάκισεν ἐν τῇ σχολῇ, ἕτις, ὡς καὶ ἡ τοῦ χωρίου Σέλους μετεβλήθησαν εἰς φυλακὰς γυναικῶν, διακόψασαι ἀναγκαστικῶς τὴν λειτουργίαν αὐτῶν. Ἀπαιτεῖ προφῆτ ὁ μουλαλίμης τὴν παράδοσιν ὅπλων κεκρυμμένων δῆθεν, ἅτινα μὴ ἔχοντες νὰ παραδώσωσιν οἱ χωρικοί, ὑφίστανται συνεχῆ τὰ ξυλοκοπήματα τῶν ἀπαιτούντων. Πολλοὶ τούτων ἤρξαντο καταλείποντες καὶ οἰκίας καὶ περιουσίας κατερχόμενοι εἰς Ἐλασσῶνα. Ἐν τῷ Ἁγίῳ Δημητρίῳ ἐν τῶν ξυλοκοπηθέντων ἀπέθανεν εἰς χωμοριτὴς καὶ ἕτερος ἀπίσης εἰς τὸ Κοκκινοπλοῦ, παραφρόνησε δὲ ἐν τῷ αὐτῷ χωρίῳ κώμη, διότι ἐνώπιόν της ἔδέρετο καὶ ἐβασανίζετο ὁ γαλεφός της.

Ἐν Ἐγρὶ δερὲ τῆς ἐπαρχίας Δράμας συνελήφθησαν καὶ μέχρις ἀναισθησίας ἐδάρησαν κατὰ τὴν 23 καὶ 24 Μαΐου ὑπὸ τοῦ καϊμακάμη Ζιλαχόβης καὶ τοῦ ἑκατοντάρχου τῆς χωροφυλακῆς οἱ χωρικοὶ Ἰωάννης Γεωργίου μετὰ τοῦ υἱοῦ του Κωνσταντίνου, Ἀθανάσιος Δημητρίου Ζαχαίος καὶ Μαρίνος Δαυΐδ, οἵτινες καὶ ἀπήχθησαν δέσμιοι εἰς Ζιλαχόβαν. Ἐκεῖ ὅτ' ἀνηκούστων βασανιστηρίων καὶ δὴ καὶ ἐμπήξεως αἰχμηρῶν ξυλαρίων εἰς τοὺς ὄνυχας ἠναγκάσθησαν νὰ ἐπαναλαμβάνωσι τὰ καθ' ὑπαγόρευσιν τῶν ἀρχῶν λεγόμενα, τὴν συνάντησιν δηλονότι αὐτῶν μετὰ τῆς ἀνυπάρκτου ἐκεῖ ληστρικῆς συμμορίας Δούκα καὶ τὴν δῆθεν ἀπόκρυψιν αὐτῆς παρὰ τῶν προκριτοτέρων Κωνσταντίνου Βοζίκη, Γεωργίου Κομβόκη καὶ Γεωργίου Ἀστερίου.

Τῇ 9 δεκεμβρίου 1910 συλληφθέντες, ὅλως ἀναιτίως, οἱ ἐκ Λουγγούσης τῆς Γευγελῆς Ῥογκότης καὶ Καβαλτζίκης, ἀπήχθησαν εἰς τὰς Φυλακὰς καὶ ἐδάρησαν ἀνηλεῶς.

Κατὰ Φεβρουάριον 1911 εἰς Ἐρνίκιοϊ τῶν Σερρῶν ἐτραυματίσθη ὁ Μήτας Πένα ἐκ Ῥάμνης, κατοικοῦντος.

Κατὰ μάρτιον οἱ δημοτέροντες τοῦ χωρίου Τυρνόβου ἐν τῷ νομῷ Μοναστηρίου, μεταβάντες εἰς τὸν γεν. διοικητὴν ἵνα ὑποβάλωσι παράπονα κατὰ τοῦ ἐξυβρίσαντος αὐτοὺς χωροφύλακος Χασὰν ἐφένδη κατὰ τὴν ἐπιστροφὴν συνελήφθησαν ὑπ' αὐτοῦ καὶ ἐδάρησαν ἀνηλεῶς.

Κατ' Ἰούνιον εἰς τὸ χωρίον Γκραδέντσα τοῦ νομοῦ Μοναστηρίου χωροφύλακες ὑπ' ἀξιωματικὸν ἔδειραν ἀνηλεῶς 10 χωρικοὺς ἐπὶ τῇ προφάσει ζητήσεως συμμοριῶν. Τὰ αὐτὰ ἐπανελήφθησαν καὶ εἰς τὸ γωρίον Ὀψέρνα.

Ἐκτὸς δὲ τῶν συμμοριῶν Γερμενὴ καὶ Σαρεζὴν περὶ τὸ Περιστέριον καὶ Φλώρινα ἐνεφανίσθησαν τοιαῦται καὶ περὶ τὸ Μοριχόβον, Μάκοβον, Σούγκοβλ, Μακόκοβον καὶ Μάδαστι, ἐνσπείρουσαι τὸν φόβον καὶ τὸν τρόμον εἰς τοὺς χριστιανοὺς διὰ τῶν ἀπελῶν καὶ ποικίλων ὠμοτήτων.

Πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν ἐν Ἀηδονοχωρίῳ τῶν Σερρῶν συνελήφθησαν χωροφύλακες τοὺς ἐκ τῶν προκρίτων Γεώργιον Μερτζάνην, Πολυχρόνιον Βασιλείου καὶ Ἰωάννην Παναγιώτου, ἀπὸ τὴ ψευδεῖ κατηγορίᾳ, ὅτι ἐξηφάνισαν τουρκαλβανὸν φονεύσαντα αὐτοὺς θεσμίους καὶ ἀφ' οὗ τοὺς ἐξυλοκόπησαν καὶ δὴ καὶ διὰ τῶν ἀκτρίβων τῶν ὅπλων τοὺς ἐπέλυσαν.

(16 Ἰουνίου). Ὁ Κωνσταντῖνος Σταύρου μουχτάρης τοῦ χωρίου Ηόρνα τῶν Σερρῶν, καὶ οἱ Γεώργιος Ἀλεξίου καὶ Ἄξιος Ἀθανασίου, ἀζάδες καὶ ὁ Γεώργιος Γκαλένη, τσαούσης τοῦ αὐτοῦ χωρίου, κατεκλείσθησαν ἐπὶμερον φυλάκισιν (παυθέντες τῶν θέσεών των) ὅτι ὁπότε ἐρωτήθησαν νὰ ἐπιτρέψωσι συλλογὴν παρανόμων ἐρανων ὑπὲρ μυστικοῦ σκοποῦ.

Ἐν Νεγκοδένῃ τοῦ Μοναστηρίου τὴν 30ὴν Μαΐου ἐπυροβολήθη τετράκις ὑπὸ συμμορίας ὁ Μήτης Γάκης.

(21 Ἰουνίου). Ὁ φουκτάρης Ἐγρὶ δὲρὲ ἀνηλεῶς ἐδάρη ὑπὸ τοῦ λοχαγοῦ τῆς χωροφυλακῆς ἐν Ζηλιοχωδῷ. Ἕνεκα δὲ τῶν παραπόνων, τὰ ὁποῖα ἔκαμεν εἰς τὸν μουτεσαρίφην τῇ συστάσει τοῦ Μητροπολίτου, οὗτος ρῦν τὸν ἀπεμεψεν, κατὰ τὴν ἐπιστροφήν του δὲ εἰς Ἐγρὶ δερὲ ἐδάρη ὑπὸ τοῦ χιλιάρχου μέχρις ἀναισθησίας λέγοντος ἀώρα πήγαινε εἰς τὸν δεσπότην σου νὰ μὲ καταγγείλῃς καὶ πάλιν.

Κατὰ 8βριον 1910 ἐφονεύθησαν ὑπὸ τούρκων ὁ Παναγιώτης ἐκ Καστορίας καὶ ὁ Μιχαὴλ ἐκ Χρουπίστης, ἐξηφανίσθη δὲ ἐξ αὐτοῦ καὶ ὁ ἱερεὺς τοῦ χωρίου Κωνσμπλάτς, ὅπου προσεκλήθη, ὁ διδάσκαλος Ποσδιβίστης Ἀθανάσιος Ἠλία.

Κατὰ 9βριον 1910 ἐφονεύθη ὑπὸ ἀγνώστων ἐντὸς τῆς αὐλῆς τῆς οἰκίας αὐτοῦ ὁ ἐ Μπεκιόρτσκε Ἀγγέλκος Διάκες. Φόβοι δὲ ἐξεφράζοντο ὅτι θὰ ἐπακολουθήσωσι καὶ ἄλλοι φόνοι, καθόσον, ἐνῷ ἡ Κυβέρνησις ἀφοπλίζει τοὺς χριστιανούς, ἐξ ἄλλου ἐξοπλίζει τοὺς μουσουλμάνους διανείμασα εἰς αὐτοὺς ὅπλα ὧν κατάλογον συνέταξεν ἡ διοίκησις· χωρὶς δὲ νὰ παρουσιάσῃ εἰς τὸ Δ. Συμβούλιον ἐζήτησε νὰ ἀφαιρεθῶσιν αὐτῶν τὰ μᾶλλ αὐτῆ, ἅτινα ἀρνηθέντα, ὡς ἔτο ἐπόμενον.

Κατὰ Ἰούνιον 1911 ὁ τὸν νομὸν Μοναστηρίου λυμαινόμενος Γιουνούς διεβίβασεν εἰς τοὺς χριστιανοὺς Γρεσνίτσης ἐπιστολήν, διατάσσουσαν αὐτοὺς ὀνομαστὶ νὰ καταβάλωσιν ἐντὸς μιᾶς ἑβδομάδος τὸ ὁριζόμενον ὑπ' αὐτοῦ δι' ἑκατὸν ποσόν, ἀνερχόμενον ἐν συνόλῳ εἰς λίρας 529.

Ἐπίσης συμμορία ἐνεδρεύσασα ἐγύμνωσε τὸν ἱερέα τοῦ Προγκίου τῆς ἐπαρχίας Δρυϊνουπόλεως Νικόλαον καὶ τοὺς μετ' αὐτοῦ Π. Γ. Πουρβέλη καὶ Ἠλίαν Ῥάπτην ἀφιερώσασα καὶ αὐτὸ τὸ ῥᾶσον καὶ τὸ καλυμμαύχιον τοῦ ἱερέως, ἃ ποδίδεται δὲ τὸ πρᾶγμα ἐπιτοπίως εἰς τοὺς λεγομένους ἀγροφύλακας, οἵτινες κατηντήσαν μάστιγες τῶν χριστιανικῶν κοινοτήτων.

Τῇ 25 Μαΐου συνελήφθη ὑπὸ τοῦ καϊμακάμη καὶ τοῦ ἑκατοντάρχου Ζηλιαχόβης ὁ ἐκ τῶν προκρίτων Ἀλιστράτης Γ. Στογιάνης καὶ ὠδηγήθη εἰς Ζηλιάχοβαν πεζῇ δερόμενος καθ' ὁδὸν καὶ διότι δὲν ὡμολόγει ποῦ κρύπτονται οἱ ἑλληνικαὶ συμμορίαι, τὰς ὁποίας ἔτρεφεν αὐτός ἔκρυπτε, καὶ διότι ἔδεν ἤδύνατο νὰ βαδίσῃ ἕνεκα τῆς ἀσθενοῦς αὐτοῦ πράσεως· οὕτω δὲ ἐξηντλημένον ἐκ τῶν βασάνων καὶ τῶν δαρμῶν ἀπέστειλαν εἰς Σέρρας.

Οἱ μουχτάρεδες, ἀζάδες καὶ πολλοὶ τῶν προκρίτων τῶν χωρίων Κοκκινοπλοῦ ἀγ. Δημητρίου, Σέλους καὶ Δουχλίστης τῆς ἐπαρχίας Ἐλασσῶνος, πολλάκις ξυλοκοπηθῆσαν ἀνηλεῶς πρὸς παράδοσιν τῶν ληστῶν τῶν ἀπαγαγόντων τὸν γερμανὸν καθηγητὴν Ῥίχτερ. Ἐξυλοκοπήθη ἀσκύτως ὁ γέρων ἱερεὺς τοῦ χωρίου Σέλους, ὑπὸ στρατιωτῶν καὶ χωροφυλακῆς συναθροίσας πεντηκοντέδα γυναικῶν ἐκ Κοκκινοπλοῦ, ἐπειλησεν αὐτὰς καὶ ἐφυλάκισεν ἐν τῇ σχολῇ, ἕτις, ὡς καὶ ἡ τοῦ χωρίου Σέλους μετεβλήθησαν εἰς φυλακὰς γυναικῶν, διακόψασαι ἀναγκαστικῶς τὴν λειτουργίαν αὐτῶν. Ἀπαιτεῖ προφῆτ ὁ μουλαλίμης τὴν παράδοσιν ὅπλων κεκρυμμένων δῆθεν, ἅτινα μὴ ἔχοντες νὰ παραδώσωσιν οἱ χωρικοί, ὑφίστανται συνεχῆ τὰ ξυλοκοπήματα τῶν ἀπαιτούντων. Πολλοὶ τούτων ἤρξαντο καταλείποντες καὶ οἰκίας καὶ περιουσίας κατερχόμενοι εἰς Ἐλασσῶνα. Ἐν τῷ Ἁγίῳ Δημητρίῳ ἐν τῶν ξυλοκοπηθέντων ἀπέθανεν εἰς χωμοριτὴς καὶ ἕτερος ἀπίσης εἰς τὸ Κοκκινοπλοῦ, παραφρόνησε δὲ ἐν τῷ αὐτῷ χωρίῳ κώμη, διότι ἐνώπιόν της ἔδέρετο καὶ ἐβασανίζετο ὁ γαλεφός της.

Ἐν Ἐγρὶ δερὲ τῆς ἐπαρχίας Δράμας συνελήφθησαν καὶ μέχρις ἀναισθησίας ἐδάρησαν κατὰ τὴν 23 καὶ 24 Μαΐου ὑπὸ τοῦ καϊμακάμη Ζιλαχόβης καὶ τοῦ ἑκατοντάρχου τῆς χωροφυλακῆς οἱ χωρικοὶ Ἰωάννης Γεωργίου μετὰ τοῦ υἱοῦ του Κωνσταντίνου, Ἀθανάσιος Δημητρίου Ζαχαίος καὶ Μαρίνος Δαυΐδ, οἵτινες καὶ ἀπήχθησαν δέσμιοι εἰς Ζιλαχόβαν. Ἐκεῖ ὅτ' ἀνηκούστων βασανιστηρίων καὶ δὴ καὶ ἐμπήξεως αἰχμηρῶν ξυλαρίων εἰς τοὺς ὄνυχας ἠναγκάσθησαν νὰ ἐπαναλαμβάνωσι τὰ καθ' ὑπαγόρευσιν τῶν ἀρχῶν λεγόμενα, τὴν συνάντησιν δηλονότι αὐτῶν μετὰ τῆς ἀνυπάρκτου ἐκεῖ ληστρικῆς συμμορίας Δούκα καὶ τὴν δῆθεν ἀπόκρυψιν αὐτῆς παρὰ τῶν προκριτοτέρων Κωνσταντίνου Βοζίκη, Γεωργίου Κομβόκη καὶ Γεωργίου Ἀστερίου.

Τῇ 9 δεκεμβρίου 1910 συλληφθέντες, ὅλως ἀναιτίως, οἱ ἐκ Λουγγούσης τῆς Γευγελῆς Ῥογκότης καὶ Καβαλτζίκης, ἀπήχθησαν εἰς τὰς Φυλακὰς καὶ ἐδάρησαν ἀνηλεῶς.

Κατὰ Φεβρουάριον 1911 εἰς Ἐρνίκιοϊ τῶν Σερρῶν ἐτραυματίσθη ὁ Μήτας Πένα ἐκ Ῥάμνης, κατοικοῦντος.

Κατὰ μάρτιον οἱ δημοτέροντες τοῦ χωρίου Τυρνόβου ἐν τῷ νομῷ Μοναστηρίου, μεταβάντες εἰς τὸν γεν. διοικητὴν ἵνα ὑποβάλωσι παράπονα κατὰ τοῦ ἐξυβρίσαντος αὐτοὺς χωροφύλακος Χασὰν ἐφένδη κατὰ τὴν ἐπιστροφὴν συνελήφθησαν ὑπ' αὐτοῦ καὶ ἐδάρησαν ἀνηλεῶς.

Κατ' Ἰούνιον εἰς τὸ χωρίον Γκραδέντσα τοῦ νομοῦ Μοναστηρίου χωροφύλακες ὑπ' ἀξιωματικὸν ἔδειραν ἀνηλεῶς 10 χωρικοὺς ἐπὶ τῇ προφάσει ζητήσεως συμμοριῶν. Τὰ αὐτὰ ἐπανελήφθησαν καὶ εἰς τὸ γωρίον Ὀψέρνα.

Ἐκτὸς δὲ τῶν συμμοριῶν Γερμενὴ καὶ Σαρεζὴν περὶ τὸ Περιστέριον καὶ Φλώρινα ἐνεφανίσθησαν τοιαῦται καὶ περὶ τὸ Μοριχόβον, Μάκοβον, Σούγκοβλ, Μακόκοβον καὶ Μάδαστι, ἐνσπείρουσαι τὸν φόβον καὶ τὸν τρόμον εἰς τοὺς χριστιανοὺς διὰ τῶν ἀπελῶν καὶ ποικίλων ὠμοτήτων.

Πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν ἐν Ἀηδονοχωρίῳ τῶν Σερρῶν συνελήφθησαν χωροφύλακες τοὺς ἐκ τῶν προκρίτων Γεώργιον Μερτζάνην, Πολυχρόνιον Βασιλείου καὶ Ἰωάννην Παναγιώτου, ἀπὸ τὴ ψευδεῖ κατηγορίᾳ, ὅτι ἐξηφάνισαν τουρκαλβανὸν φονεύσαντα αὐτοὺς θεσμίους καὶ ἀφ' οὗ τοὺς ἐξυλοκόπησαν καὶ δὴ καὶ διὰ τῶν ἀκτρίβων τῶν ὅπλων τοὺς ἐπέλυσαν.

(Ἐκ τῆς «Ἐκκλησ. Ἀληθείας»)

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ

"ΕΛΛΗΝ. ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΕΩΣ" — "ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗΣ"

Ἡ «ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ» ἐν συμπράξει μετὰ τοῦ ἐν Ἀθήναις ἐκδιδομένου καλλιτεχνικοῦ περιοδικοῦ «ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ» θὰ ἐκδώσῃ διὰ τὸ προσεχὲς ἔτος ***Ἡμερολόγιον Ἐγκυκλοπαιδικὸν, Φιλολογικὸν, Καλλιτεχνικόν***

Τὸ Ἡμερολόγιον θὰ εἶνε ἡ πιστὴ ἀπεικόνισις τῆς τε ἐθνικῆς, κοινωνικῆς καὶ πνευματικῆς ἐξελίξεως καὶ προόδου ἐν Ἑλλάδι.— ***Διακεκριμένοι συνεργάται***, οἱ ἀριστεῖς τοῦ καλάμου, θὰ συμβάλλουν εἰς τὸν ἐπιτυχέστερον αὐτοῦ κατορτισμόν.

Τὸ Ἡμερολόγιον, ὀγκώδες, ἐκ τριακοσίων σελίδων πυκνῶν εἰς ὕλην καὶ κοσμουμένων ὑπὸ καλλιτεχνικῶν εἰκόνων, ἐπὶ ἐκλεκτοῦ σιλικονοῦ χάρτου τυπούμενον τὰ περιλαμβάνῃ ὕλην ***ἀνεκδοτον*** καὶ πρωτιστως ***πρωτότυπον***, ἄσχετον πρὸς τὰς εἰς τὰ εἰρημένα περιόδικα δημοσιεύσεις.

Μελέται ἐπιστημονικαὶ εἰς ἐπ